

ვიზიტი

გაზინ საქართველოს ოფიციალური ვიზიტით ეწვია ფიჭა-ს ვიზიტი...

B4

პოლიტიკა

რუსულ-ქართული კონფერენციის შედეგები - დიდიმოსკოვი...

A8

ეკონომიკა

საქართველოში ადგილობრივი და დასავლეთის ენერჯეტიკის მშენებლობა...

A4

უცხოეთი

„საარქაევო თაბაში“: სპინაქსი და მოთაბაქები

25 მაისს სომხეთში საპარლამენტო არჩევნები გაიმართება. სომხეთის პოლიტიკური ძალების სტრატეგიასა და განლაგების თაობაზე...

A5

საზოგადოება

კოალიციის ვაგონის მიხედვით ტერიტორიაზე „პიქრა“

გარე მოვარებისა და ფალსიფიცირებული საქონლის წინააღმდეგ, არასამთავრობო ორგანიზაციითა კოალიციამ და თბილისის საინჟინერო...

A6

სამართალი

ყოფილი სიკვდილმისჯილი პრეზიდენტი უჩივს

უახლოეს მომავალში, საკონსტიტუციო სასამართლო ქვეყნის პრეზიდენტის წინააღმდეგ შეტანილ სარჩელს განხილავს, რომელსაც ხელს აწერს პატიმარი კერესელიძე.

A7

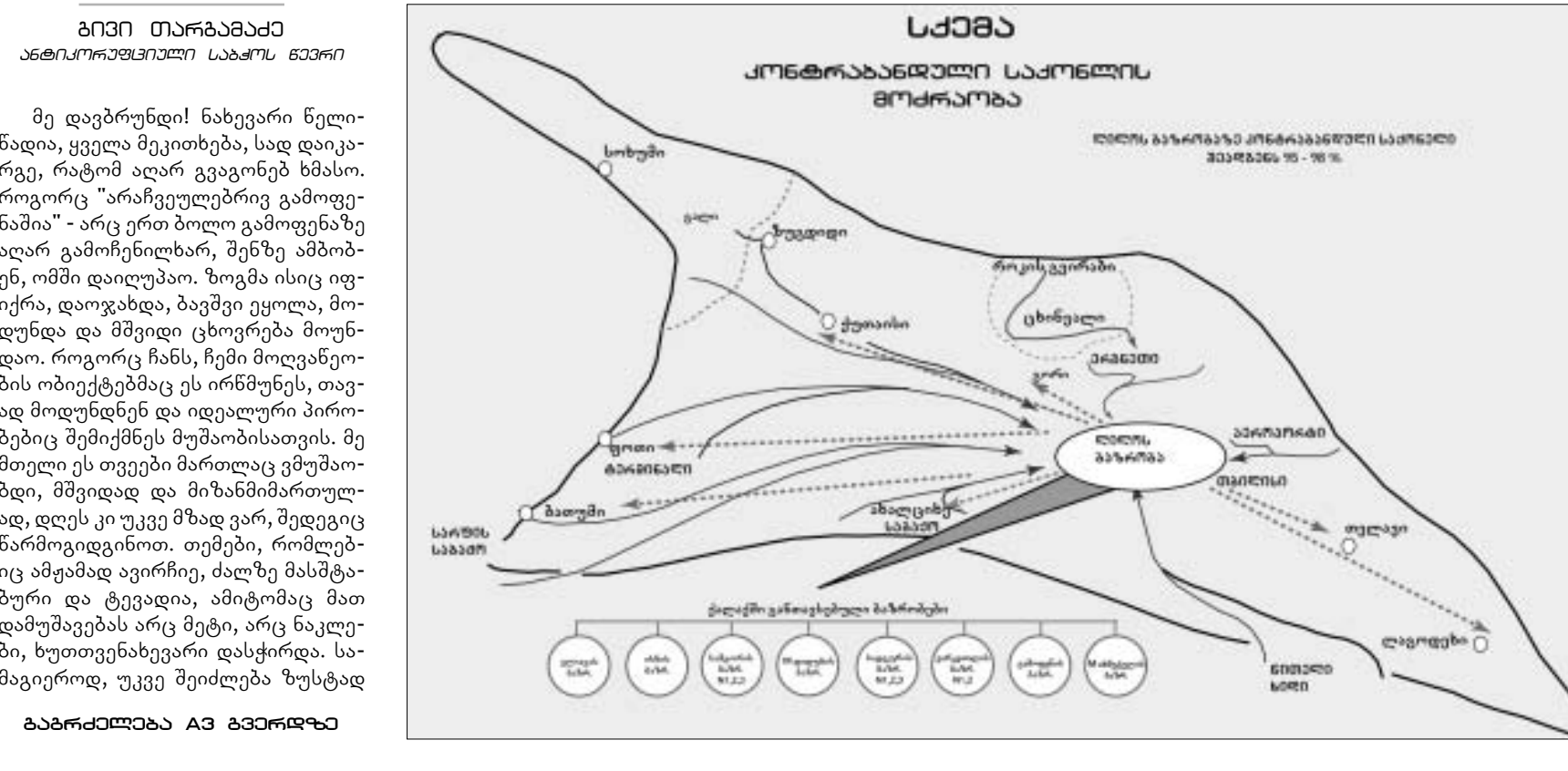
ჯიხი

Table with 2 columns: Day, Weather icon. Rows: Monday 26, Tuesday 31, Wednesday 27, Thursday 29, Friday 28, Saturday 24, Sunday 32, Monday 23.

Table with 2 columns: Category, Value. Rows: National Holiday, 21525; Euro, 25066; Greeting card, 35161; Ruble, 0.0698.

საქართველო საზღვრებს გარეშე

შავი ხვრელი აბრეშუმის ჭიებისათვის

„ეი-ბი-სი“-ს ინფორმაციის ნარმოცვლობა პერაპინ დადგინა

ჭორი და მეთხზული ამბები თვით ამერიკული მედიისთვისაც არ არის უცხო... საიმიხოდ, რომ პანკისის ხეობაში ტერორისტების არსებობა ამტკიცონ...

სოროსი „თი-ბი-სი ბანკის“ აქციონერი ხდება

Article about George Soros becoming an investor in TBC Bank. Includes a photo of two men signing documents. Text: „საინვესტიციო კომპანია „სოროსის საინვესტიციო კაპიტალიზმი“ „თი-ბი-სი ბანკის“ აქციონერი 25-პროცენტითაა პაკეტის შექმნის შესახებ გუშინ ოფიციალურად განაცხადა...“

ზატულინები, პირველ რიგში, რუსეთის მტრები არიან

Article about Zatulini and Russia. Includes a photo of a man speaking. Text: „პროფესორი ემილ პაინი საკუთარ თავს დემოკრატიული ძალებიდან ხელისუფლებაში ყოფნის რეკორდმენს უწოდებს. ის მეცნიერი იყო და არის - არის ეთნოპოლიტიკური კვლევითი ცენტრის გენერალური დირექტორი...“

ოპოზიციის ხელისუფლებას ქარის აქციებით ემუქრება

ოპოზიციის რადიკალური ნაბიჯები მიდის. მას შემდეგ, რაც საპარლამენტო უმცირესობის ლიდერები დარწმუნდნენ, რომ ხელისუფლების მხარდამჭერი ფრაქციები შეგნებულად ცდილობენ საარჩევნო კანონპროექტის შეთანხმებული ვარიანტის ტორპედირებას, საკანონმდებლო ორგანოს კედლებში მასობრივი საპროტესტო აქციის ჩატარებისკენ მოწოდება გაისმა...“

მთელი გუშინდელი დღის განმავლობაში პირზე ლიბოლოფენილი სახელისუფლებით ფრაქციების დეპუტატებს ლიბოლო სახეზე შეეყინათ, როდესაც ოპოზიციამ აღნიშნული გადაწყვეტილების შესახებ განცხადება გააკეთა და, პროტესტის ნიშნად, სხდომათა დროს დატოვა.

ხელისუფლება სამეგრელოში წინასაარქაევო არეულობაზე ალაპარაკდა

დესტაბილიზაცია, რომელიც შეიძლება ქვეყნის წინასაარქაევო პერიოდში დაემუქროს და მასთან ბრძოლის მეთოდები - ეს ის თემაა, რომლის თაობაზეც, მოახლოებული არჩევნების წინ, ნებისმიერი პოლიტიკური ძალა საკმაოდ დიდი ენთუზიაზმით საუბრობს. ენებთაღმდეგის ბარისი იზრდება, თუკი ეს საუბარი სამეგრელოს ან შიდა ქართლს ეხება და დისკუსიაში მონაწილეობას იმ უწყებათა პირველი პირები იღებენ, რომლებმაც დიდხანს არის დამოკიდებული ქვეყნის უსაფრთხოება.

გუშინ პარლამენტის სამოქალაქო ინტეგრაციის კომიტეტმა „კონფლიქტისპირა რეგიონში“, ანუ სამეგრელოში შექმნილ ვითარებას სპეციალური სხდომა მიუძღვნა. მოწვეულ სტუმართა ჩამონათვალი საკმაოდ სოლიდურად გამოიყურებოდა: რამდენიმე საერთაშორისო ორგანიზაციის წარმომადგენლები, უშიშროების მინისტრი ვალერი ხაბურაძე, გენერალური პროკურორი ნუგზარ გაბრიანიძე, შინაგან საქმეთა მინისტრი კობა ნარჩემაშვილი, პრეზიდენტის რწმუნებული სამეგრელო-ზემო სვანეთში ბონდო ჯიქია, სამეგრელოს რაიონების გამგებლები და თვითმმართველობითი ორგანიზაციის პირველი პირები.

ბაზრები

კვილიძე-კარიბიანი, როგორც "ვიარ-კაზანია" მოინათლა

ვასილ ბაქაძე

23 მაისს მომხდარმა ფაქტმა გორში არაერთგვაროვანი რეაქცია გამოიწვია. როგორც "გაერთიანებული დემოკრატების" გორის ორგანიზაციის წარმომადგენლები აცხადებენ, 19 წლის ანდრო მინდიაშვილი, "გაერთიანებული დემოკრატების" გორის ახალგაზრდული ორგანიზაციის წევრი, უცნობმა პირებმა გაიტაცეს, თვალბეჭეული მთელი დღის განმავლობაში ჰყავდათ უცხო ბინაში და სხელზე, მუცლის არეში, დანით ამოკანრეს სიტყვები - "კმარა გოგი!" გოგი "გაერთიანებული დემოკრატების" გორის ორგანიზაციის თავმჯდომარე გოგი მჭედლიძეა, რომელიც სწორედ ამის გამო ამ ფაქტს "დაშინების მიზნით ჩადენილი პოლიტიკური კრიმინალი" უწოდებს. საგულისხმოა ერთი გარემოება, რომ ანდრო მინდიაშვილი, დაახლოებით ერთი თვის წინ, ასევე უცნობმა პირებმა გაიტაცეს და როგორც თვითონ აცხადებდა, ხეზე მიბმული იყვნენ. მოგვიანებით, გოგი მჭედლიძის საცხოვრებელი სახლის ეზოში უცნობმა პირებმა ხელფეხმარა აიღვეს.

გუშინდელ ფაქტთან დაკავშირებით, "დემოკრატების" ინიციატივით, გორში მოქმედი პოლიტიკური პარტიების წარმომადგენლები შეიკრიბნენ, თუმცა მოხვედრულაგან მხოლოდ "ქრისტია-დემოკრატების", "ნაციონალური მოძრაობის", "ახალი მემარჯვენეების" და "ერთობის" წარმომადგენლები მოვიდნენ.

თუ მოხდა ძალადობა, ყველანი ვგონებთ. მაგრამ არის მეორე ფაქტი - სახამარ იქნება გამოძიება, ჩვენ არ ვგეგმავთ ჩამოყალიბებული აზრი, - განაცხადა ჩვენთან საუბარში ახალ მემარჯვენეების შიდა ქართლის ახალგაზრდული ორგანიზაციის თავმჯდომარე მამუკა ფანიაშვილმა, - შეიძლება ეს იყოს იგივე PR კამპანიის ნაწილი, როდესაც პარტია აპას იყენებს საკუთარი საარჩევნო მიზნებისთვის.

ამ ფაქტთან დაკავშირებით, გორში ჩამოვიდნენ თავისუფლების ინსტიტუტის და "საქართველოს ახალგაზრდა ორისიტა ასოციაციის" წარმომადგენლები. ისინი მომხდარმა ხელისუფლებას დანაშაულებები და მდგომარეობის გამოსწორების საშუალებად ხელისუფლების მშვიდობიანი შეცვლა მიიჩნიათ. "ჩვენთვის არა აქვს მნიშვნელობა, ეს პირდაპირ ხელისუფლების დავალებით მოხდა თუ კრიმინალების მიერ, რომლებსაც მდარეველობის ეს ხელისუფლება. ეს არის ამ რეჟიმის ჩვეული გამოვლინება. მაგრამ ამით ვერაფერს შეაძინებენ, - განაცხადა გიგა ბოკერიამ "24 საათისთვის" მიცემულ ინტერვიუში, - არავინ ებრძვის პოლიციას, პირად შემაჯავრობას, ჩვენ ვებრძვით იმ თამაშის წესებს, რომლებიც ამ ხალხს აშუშებენ, ანუ იმას, რომ პოლიციას პოლიტიკური რეპრესიების ინსტრუმენტად იყენებენ დღემდე. ეს ვაინდა რომ შეცვალოთ და დავიღებულა შეიცვლება მშვიდობიანი გზით.

ახალგაზრდა ორისიტა ასოციაციის თავმჯდომარე თინათინ ზიდაშვილმა მს

რუსულ-ქართული კონფერენციის შედეგი - დაიბომო სავიზო რეჟიმი

ლენა მიქაძე

საერთაშორისო კონფერენცია, სახელწოდებით "ევროპული უსაფრთხოების სფეროში საქართველოსა და რუსეთის ფედერაციის შორის თანამშრომლობის პერსპექტივები", დასრულდა. მის შემდეგმეტელ პრესკონფერენციაზე მართლაც ბევრი რამ გაირკვა, თუნდაც ის, რომ დახურულ კარს მიღმა ვნებები მართლაც დულდა და გადმოდულდა; რომ რუსული დელეგაციის წევრებს ბევრ საკითხზე განსხვავებული შეხედულებები ჰქონდათ. თუმცა, მიუხედავად ყველაფრისა, ქართული და რუსული დელეგაციის წევრები, საბოლოოდ, მაინც ერთ დავალებზე შეთანხმდნენ - რუსეთის მიერ შემოღებული სავიზო რეჟიმი საქართველოსადმი მთლად პატიოსან საქციელად ვერ ჩაითვლება...

"ცალსახად ვაცხადებ, რომ რუსეთის მხრიდან სავიზო რეჟიმის შემოღება - ეს იყო საქართველოს დასჯა საკუთარი დამოუკიდებელი პოლიტიკის წარმართვისათვის," - პარლამენტის თავმჯდომარის ამგვარი შეფასება რუსული დელეგაციის წარმომადგენლებისათვის მოულოდნელი ნამდვილად არ ყოფილა. ჩვენი სტუმრების ყველაზე რადიკალურად განწყობილი ფრთა აფხაზეთის და საერთოდ, კონფლიქტურ ზონებზე საუბრისას საკმაოდ ხისტ პოზიციას გამოხატავდა. კონკრეტულად კი, დღეს-საწყევლების ინსტიტუტის დირექტორი კონსტანტინ ზატულინი და ექსპერტი, ეკონომიკური და სოციალური რეფორმების ინსტიტუტის ვიცე-პრეზიდენტი ანდრანიკ მიგრანიანი აფხაზეთთან დაკავშირებულ ყველა უბედურებაში ისევ საქართველოს დანაშაულებდნენ.

"ყველა პოლიტიკოსთან შეხვედრისას ისეთი შთაბეჭდილება დამარჩა, თითქოს, აფხაზეთთან მიმართებაში მხოლოდ ორი მხარე - რუსეთი და საქართველო არსებობს, აფხაზეთი კი არავის ახსოვს. როცა ვკითხულობდი, თუ როგორ უნდა მოგვარდეს პრობლემა სამშვიდობოების გაყვანის შემდეგ, მუხბენ-

რა შედეგს მიაღწიეს ფრიდრიხ ნაუშმანის ფონდმა და ვოლფგანგ იონმა. ალბათ, მათთვისაც გამოცხადდა დარჩება.

ბოდენ: ძალზე ადვილად, მხოლოდ ერთ მუჭა სუპარატისტებს მიეხედვით და პრობლემაც გადაწყდება. ასეთი შეხედულებებით დაიწყეთ ომი აფხაზეთში," - ისტორიული მაგალითებით მოძღვრავდა შეკრებაზე დამსრუთ მიგრანიანი.

"საქართველოს გადასახვევითა, როგორც ნატო-ში ყოფნა, ისე, ვთქვათ, სუამ-ში, რუსეთის გარეშე. ალბათ, უზბეკეთი საქართველოს რუსეთზე მეტად დაეხმარება. რუსეთს კი უფლება აქვს, ეს ყველაფერი შეაფასოს. თავად რუსეთი კი იმხელა სახელმწიფოა, რომ არსად გაერთიანება არ სურს," - მართლაც "ველიკოდერჟავულად" მსჯელობდა ზატულინი, თუმცა, მას იქვე შეახსენეს, რომ პრეზიდენტ პუტინის ნატო-სკენ მანქნე მიუწევს გული.

"რუსეთი მართლაც ვალდებულია, ეკონომიკური გაველნა შეინარჩუნოს საქართველოში. მაგრამ ეს გაველნა ორი სახის არსებობს: განგსტერული და სპონსორული. განგსტერის შეცვლას აქტიურად ცდილობენ, სპონსორისას - ნა-

ვალდ," - პაინის ამ სიტყვებს მიგრანიანი-ზატულინი ამრეზით შეხედნენ. საერთოდ, გუშინდელი პრესკონფერენცია კონფერენციის გაგრძელებას ჰგავდა, რადგან მონაწილეები კვლავაც აგრძელებდნენ დისკუსიას. საკმაოდ გაგრძელებული პრესკონფერენციის დასასრულს, სიტყვა აფხაზეთიდან დევნილმა ითხოვა. თუმცა, დროის სიმცირისა თუ შეხვედრის ფორმატიდან გამომდინარე, მას კითხვის დასმა პოლიტიკოსებთან პირად საუბარში ურჩიეს. ამის შემდეგ, რამდენიმე დევნილი ჯერ "მერიოტში", შემდეგ კი უკვე შენობის გარეთ აპროტესტებდა ზატულინი მიგრანიანის საქართველოში ჩამოსვლას და მათი მხრიდან ჭკუის დარიგებას. "მშვიდობისმყოფელის" როლი ვახტანგ რჩეულიშვილმა ითავა. საბოლოო შემორიგება ვერ მოხერხდა, მაგრამ სამაგიეროდ, მან "მერიოტში" გამაგრებული ზატულინი-მიგრანიანისათვის "მეხამრიდის" როლი მშვენივრად შეასრულა.

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, მთავარ მიღწევად კონფერენციის მონა-

წილების მიერ სავიზო რეჟიმის დაგმობა მიიჩნევა. ეს ინიციატივა რუსეთის დაზვერვის სამსახურის ყოფილ თანამშრომელს იური კობალაძეს ეკუთვნოდა, რომელიც ბოლოს უკვე კატეგორიულად ითხოვდა, მის თანამდებობაზე აქცენტი აღარ გაეკეთებინათ.

საინტერესოა, შერჩევათ თუ არა თბილისში გამოხატული კეთილი ნება დელეგაციის წევრებს მოსკოვამდე? მიიღებს თუ არა დელეგაცია ოფიციალურ მიმართვას პრეზიდენტ პუტინისადმი, სავიზო რეჟიმის გაუქმების თაობაზე? შეხვედრის ერთ-ერთი ორგანიზატორი და ნამყვანი იონი ამის თობაზე საქმის კურსში არ იყო. მეცნიერი ალა იაზკოვა, "24 საათთან" საუბარში აცხადებდა, რომ მიმართვის ტექსტზე მუშაობა უკვე თბილისში დაიწყეს და, ამდენად, მისი მიღების იმედიც რეალურია. ზატულინი კი, "24 საათთან" საუბარში კონკრეტული ტექსტის არსებობა უარყო, თუმცა, ისიც დასძინა, რომ თუ ასეთი მიმართვა შემუშავდება, იგი მას ხელს ნამდვილად მოაწერს.

ფოქს კილდის თასზე მსოფლიო ჩემპიონატში მონაწილეობის შესარჩევი ტურნირები საქართველოში!

იტალია, გრაზილია, არგენტინა, საქართველო, ინგლისი, გერმანია, საფრანგეთი... ფოქს კილდის თასზე მსოფლიო ჩემპიონატში მონაწილეობის შესარჩევი ტურნირები 20 მარტს. გომონებისა და გიგანის გაგარკვევული გუნდები გაგვგზავნიან კოლანიაში.

საპარტეპლო ბანკი BANK OF GEORGIA

AIRZENA

საპარტეპლო პარტენი ზარფანა

kent

Coca-Cola

ქობაქდა

ბანკი GEORGEL

შეავსეთ ანკედა და გამოგვიგზავნეთ

გთხოვთ, შეავსოთ გარკვევით. გლანკი უფასოა.

სამაუწყებლო კომპანია "რუსთავი 2" არ არის ვალდებული, გაცემოთ მიიღებთ თუ არა მონაცემთა-ბაზაში "ხალხის პირისპირ". თქვენი შეჩვენის შედეგად, დაგისაზიარდებათ გადაცემის კოორდინატორი ან ანკედის შედეგით თქვენ მისამართით შიშს "ხალხის პირისპირ" ნაშაბს და აიროგზავს.

ანკედა გამოგვიგზავნეთ ფოსტით ან მოიტანეთ მისამართზე:

სამაუწყებლო კომპანია "რუსთავი 2",
ტელევიტორინა "ხალხის პირისპირ",
ვაჟა-ფშაველას 45, 300077 თბილისი

კონტაქსანტები ტელევიტორინისთვის "ხალხის პირისპირ" შეირჩევიან ანკედის საფუკველზე, აგიტომ გთხოვთ, ყურადღებით შეავსოთ ანკედა.

სახელი და გვარი

ოჯახური მდგომარეობა:
დაქორწინებული, დაუქორწინებული, გაყრილი, ძვრივი

მისამართი:

შვილები: (თუ აააათ)

საფოსტო ინდექსი:

განათლება:
საშუალო, უმაღლესი, ტექნიკური

საკონტაქტო ტელეფონის ნომრები:

პროფესია:

ასაკი:

საშუალო ადგილი

დასმარა კატეგორია: (მითითები კატეგორია, რომელიც აკრავთ გრავებით, შეგიძლიათ აიროგოთ ნა-ბიშარი. გვალთხვ, საშხაბოთი კლავი "არსნალო" ან ვეჩოის შედეგის დასაბუნებში, ან ნი-ინი ღლავის მუნიკა, და ა.შ.)

შინაური ცხოველები: (თუ აააათ)

თქვენი ინტერესები და ჰობი:

შეხვედრიხართ თუ არა, პირადად, ცნობილ ადამიანს? ვის, სად და როდის?

გთხოვთ, დააკრათ ახლანდელი ფოტოსურათის, სასურველია ზომით 3/4, თუ ამ ზომის ფოტოსურათი არ გაქვთ, შეგიძლიათ დააკრათ ნებისმიერი ზომის, რომელზეც მხოლოდ თქვენი ხართ გადაღებული. ფოტოსურათზე სახე გარკვევით უნდა ჩანდეს. გთხოვთ, ფოტოსურათს უკან მიანეროთ თქვენი სახელი და გვარი.

როგორ გაატარებდით თქვენს იდეალურ დსკვენებს დღეს?

რომელი სატელევიზიო გადაცემები მოგწონთ და რატომ?

რომელია თქვენი საყვარელი მწარალი და საყვარელი ლიტერატურული ნაწარმოები?

როგორი მუსიკა გიტაცებთ და თავად გაქვთ თუ არა მუსიკალური ნიჭი?

რა ჟანრის ფილმები მოგწონთ და რომელია თქვენი საყვარელი ფილმები?

გამოსულხართ თუ არა ტელევიზიით? (თუ კი, როდის და რა აველავით?)

რატომ გინდათ მიიღოთ მონაცილოვა ჩვენს თავაში?

დღეს რომ მოგცენ 2000 ლარი, რას გააკეთებდით?

გინყვართ თუ არა მოგზაურობა? (თუ გინოგზაურობთ საბარბელოს ბარბი და სად?)

არჩევიანი რომ გქონდით, რომელ ცნობილ ადამიანთან ისუკებდით შეხვედრას, სად ნახვილოდით მასთან ერთად და რატომ?

არჩევიანი რომ გქონდით, სად ნახვილოდით სამოგზაუროდ და რატომ?

რომ შეგიქლოთ მხოლოდ ერთი რამის შეცვლა საშუთარ გარეგნობას ან ხასიათში, რას შეცვლიდით და რატომ?

გაქვთ თუ არა მიზანი, რომლის მიღწევაზეც ოცნებობთ?

რომ შეგიქლოთ მხოლოდ ერთი ნატვისის ასრულვა, რას ინატრებდით და რატომ?

მიგიღწევით ან გავიკეთებთ თუ არა ისეთი რამ, რითაც აგაყობთ?

თქვენი აზრით, რომელ ზღაპრულ პერსონაჟს ვგავხართ ყველზე მეტად და რატომ?

გაქვთ ან გქონიათ თუ არა რამე მეტსახელი? კონარბულად რა?

ფილმი რომ გადაქლოთ თქვენზე, რომელი ცნობილი მსახიობი შეასრულებდა თქვენს როლს?

გაქვთ თუ არა ურვეულო ნიჭი? (გვალთხვ, შეგიძლიათ თუ არა სტენი ბოქოების "მიზარის სწახიში" შესრულვა, ან აპირალოთ მარბოლოლო ღრტახიის გაწე?)

ყველზე უნარბული სიტუაცია თქვენს ცხოვრებაში:

ურვეულო ან სინტემარსო რამ თუ გადაგხდენით თავს? ქეროდ რა?

ყველზე ცუდი საშუალო თქვენს ცხოვრებაში:

„ხალხის პირისპირა“ - ეს არის ბავშვიებოვრის, რომლისთვისაც თქვენ, მათგანგანთი დაგზავნა მოთხოვს და მოიგებთ ფულს. თუ თქვენი შვილისა ან პირის სხვადასხვა მოწვევა კონკურსანს.

შეასწავთ ბლანკი, ამოქაჩეთ და ამოგვიგზავნეთ. შეკითხვების მიღება უფასო. (ბონუსით, გახსნით ქვემოთ მოყვანილ ნაშებს).

შეკითხვები არ მიიღება გზავნის ქარიზისათვის

შეკითხვების ტექსტი: ასახვის ტექსტი:

Table with 5 rows and 2 columns for questions and answers.

სახელი და გვარი:
ბიძის მისამართი:
სამსახურის ტელეფონის ნომერი:
ბიძის ტელეფონის ნომერი:
მზობლური ტელეფონის ნომერი:

წინადაცხადების წესები:
კონკრეტული პირობების „ხალხის პირისპირა“ მიერ დადგენილი წესები მოცემულია ბლანკის „ხალხის პირისპირა“ ვებ-გვერდზე. თქვენს მიერ დადგენილი წესები არ უნდა შეესაბამებოდეს დადგენილ წესებს.

ბლანკის შევსების უნდაა დასრულებული.
ან ბლანკს შევსებით სარგისი არაა. შევსებით შევსებით და გამოგვაცხადებთ კონკრეტულ პირობებში.

თუ ვინაობაში წევრს წესებს, გთხოვთ, ხელი მოაწეროთ ბლანკს და შეუთითოთ შევსების თარიღი.

ხელმოწერის გარეშე კითხვა არ მიიღება.

ბინები
იყიდება 3-სართულიანი კერძო სახლი მცხეთაში, ფიქრის ქუჩაზე. შიშვენიერად აღსანიშნავია 3-სართულიანი კერძო სახლი მცხეთაში, ფიქრის ქუჩაზე. შიშვენიერად აღსანიშნავია 3-სართულიანი კერძო სახლი მცხეთაში, ფიქრის ქუჩაზე.

იყიდება 1500 კვ.მ. ხეხილანი საავტომობილო მანქანა.
იყიდება 2,5-იანი გარემონტებული სუფთა ბინა, რკინის კარი, პარკეტით, ბუნებრივი აირით, ორი აივანი, სათავსოებით, ორი სარდაფით, ავტოფარების ადგილი. ორბინი, შუბისა 6/6, I საფარბაზო, III სართ. N7. ტელ: 76-87-48, 893 32-28-12, 893 20-75-91.

იყიდება!
სასწრაფოდ, ოროთახიანი (გადაკეთებული 4-ად) არასტანდარტული მაღალჭირბანი (3.108) კუთხის ბინა 9(9) საბურთალოს რაიონში, ს. ზაქარაიძის ქუჩაზე (მ. „გოგირდი“) საერთო ფართობი 135 კვ.მ. 3 აივანი, 2 ტუალეტი, 2 სათავსო, სარდაფი, ტელეფონი, ბ/ა. ფასი შეთანხმებით. ტელ: 39-53-41 69-94-27 გელა.

ბინები
ძირა, ბირაო
ძირაგადაცემა!
სახლი აღმშენებლის გამზ. N151 (24-ე სკოლისთან); ვერ-რემონტი. საერთო ფართობი 200 კვ.მ. 6 ოთახი, 2 სველი წერტილი, ტელეფონი, გაბიბითი, ცხელი წყალი. 2 შესასვლელი. II სართული. გამოფენა საოფისოდ. ტელ: 37-28-77; 93-16-11; 899 539097

კომარს. ფართი
ქირაგდება 45 კვ.მ საოფისო კომპლექსში მცხეთაში, ცხელი წყალი, ტელეფონი, მუდმივი დანიშნულების კომუნალური ხარჯები. ტელ: 99-74-83, 99-93-62, 19.00 სთ-ის შემდეგ.

მანქანები
იყიდება გოლენი-3 92 წლის გამოყენება 1,8 ძრავი, 2 კარბანი ლურჯი ფერის. ფასი 2800\$. ტელ: 893 347536.
სწავლება
ლონდონში სტატირებული სპეციალისტი შეგასწავლით ინგლისურ ენას ინფორმალურად თქვენი მიზნების გათვალისწინებით. ტელ: 96-64-12, 893 219442, 95-20-34.
სხვადასხვა
გერმანულად და შეუსყიდეთ გერმანული წარმოების ავტომობილებს. ავტოცენტრი „არბიტ“, სადგომი ფულს 7, მუცლების ბოლოში, ბანკთან. 8(99) 54 23 18, 8(99) 50 27 30

განათლებლის სამინისტროს საინფორმაციო ტექნოლოგიების ცენტრი „მზიუი“
გთავაზობთ:
კომპიუტერის შემსწავლელ კურსს თქვენთვის:
კლავიატურაზე ბეჭდვის ათვისება მეთოდით,
საქმის დოკუმენტაციის წარმოება – MS Word,
დღიური, საბუღალტრო-ეკონომიკური ამოცანები – MS Excel,
ლოკალური ქსელი, ინტერნეტი, ელ-ფოსტა,
ოპერაციული სისტემა Windows.
ცენტრში მოქმედებს სხვა კურსებიც.
მისამართი: ი. ქაქავაძის №25
ტელ: 29-48-61

გაზეთი 24 სილი
უფასო განცხადებაების კვირული
ბინები, ავტომობილები, სანაგავი, ავტოფარები
საბურთალოს რაიონში, ს. ზაქარაიძის ქუჩაზე (მ. „გოგირდი“) საერთო ფართობი 135 კვ.მ. 3 აივანი, 2 ტუალეტი, 2 სათავსო, სარდაფი, ტელეფონი, ბ/ა. ფასი შეთანხმებით. ტელ: 39-53-41 69-94-27 გელა.

ქართული ლოგო განვითარების მსურველებს გთხოვთ დაგვიკავშირდეთ შემდეგ ტელეფონებზე: 91-07-23; 91-07-45; ან მობრ-ანდით შემდეგ მისამართზე: წერეთლის გამზირი 118 (ყოფილი „კოსმოსი“-ს შენობა) ყოველდღე 9:00-დან 20:00-მდე.
„ქართული ლოგო“ (საქართველოს ომის ეტერნაისა სამოქალაქო კავშირი)

აფიშა
თეატრები
მარკო პოლოს თეატრი
მარკო პოლოს თეატრი
მარკო პოლოს თეატრი
მარკო პოლოს თეატრი

საგამოფანო დარბაზები
ანიმაცი
საბავშვო საგამოფანო დარბაზი
საბავშვო საგამოფანო დარბაზი
საბავშვო საგამოფანო დარბაზი

ქინოთეატრები
„ანიმაცი“
„მარკო პოლო“
„მარკო პოლო“
„მარკო პოლო“

TV პროგრამა 24 მაისი

Table with TV programs for 08:00-12:00: 08.00 კვლასი, 09.00 კურიერი, 09.20 დრამატიკული მოთხრობები, 10.00 ჯადოქარი, 10.45 საბ. ფილმი „ოქროს ვარდის ბაგატი“

Table with TV programs for 12:00-18:00: 12.00 სინდრომი, 12.20 სინდრომი, 12.50 მხ. ფილმი, 15.20 მხ. ფილმი, 17.00 სერიალი „სახლი ძველ უბანში“

Table with TV programs for 18:00-24:00: 18.00, 19.15 პარტიული მუსიკა, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 ინფორმაციური, 19.30, 20.15 პირველი სივრცე

Table with TV programs for 08:00-18:00: 08.00 ანიმაცი, ალსაველი, 08.05 ილიაძე, 10.30 მხ. ფილმი, 12.30 ლოკ. ფილმი, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 ახალი ამბები

Table with TV programs for 18:00-24:00: 18.10 მონტაჟები, 18.50 მელოდია, 19.00 „არისა“, 19.20 „გაფრთხილები“

Table with TV programs for 07:00-12:00: 07.00 Детектив „Будни уголовного розыга“, 08.20 Мультфильм „Рики-тики-тави“, 08.40 Мультсериал „Джуманджи“

Table with TV programs for 13:00-18:00: 13.10 ლოკ. ფილმი „პარანორა“, 14.05 „და არს მუსიკა“, 14.30 „საბავშვო“, დრო, მოქმედებითი, 15.15 მხ. ფილმი „პატალი“

Table with TV programs for 19:00-24:00: 19.00 მულტფილმი, 19.30 ორატორი, 19.40 სერიალი, 20.30 „ახალი ხმები“, 21.00 ლოკ. ფილმი, 22.00 მხ. ფილმი „ციხიბერი“

Table with TV programs for 09:30-18:00: 09.30, 14.30, 17.30, 20.30, 00.00 ლინი ახალი, 09.50, 11.50, 17.50, 18.25, 19.50, 21.45 მუსიკა, 10.00 სერიალი „ალექს ბაჟის საიდუმლო სახარო“

Table with TV programs for 18:00-24:00: 18.00, 19.20, 22.35, 00.20 სინფ. გამორგება „მოქმედი“, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00, 00.00

Table with TV programs for 07:10-12:00: 07.10 Сериал „Китайский связной“, 08.00, 11.00, 15.00, 19.00 Новости, 08.10 Сериал „Приключения Геракла“

Table with TV programs for 07:05-12:00: 07.05 Худ. фильм „Джеймс Бонд - агент 007“, 09.00, 13.00, 17.00 „Сегодня“, 09.20 Сериал „Голубое дерево“

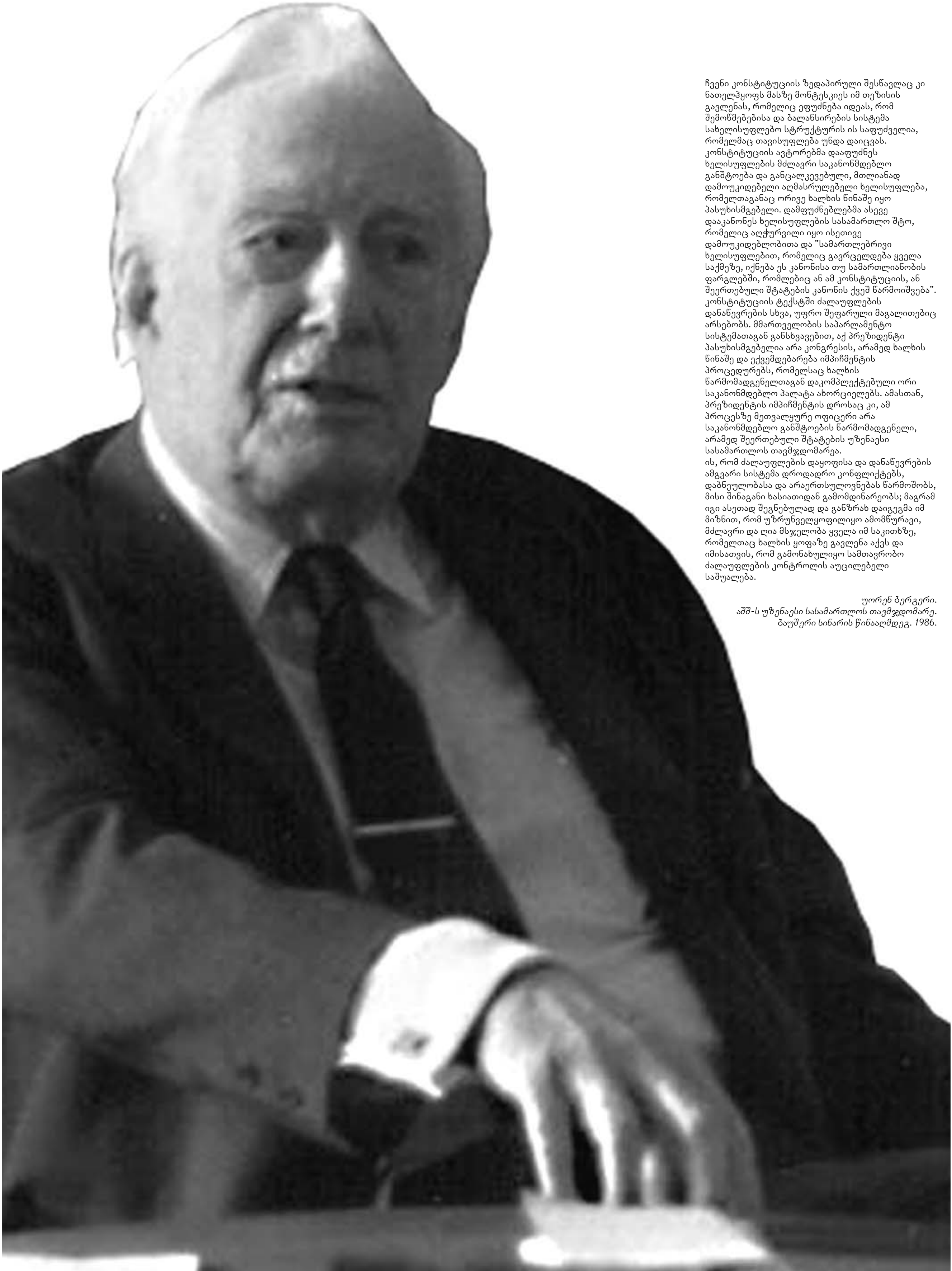

ჩვენი კონსტიტუციის ზედაპირული შესწავლა კი ნათელპყფს მასზე მონტესკიეს იმ თეზისის გავლენას, რომელიც ეფუძნება იდეას, რომ შემონიშნებისა და ბალანსირების სისტემა სახელისუფლებო სტრუქტურის ის საფუძველია, რომელმაც თავისუფლება უნდა დაიცვას. კონსტიტუციის ავტორებმა დააფუძნეს ხელისუფლების მძლავრი საკანონმდებლო განშტოება და განცალკევებული, მთლიანად დამოუკიდებელი აღმასრულებელი ხელისუფლება, რომელთაგანაც ორივე ხალხის წინაშე იყო პასუხისმგებელი. დამფუძნებლებმა ასევე დააკანონეს ხელისუფლების სასამართლო შტო, რომელიც ალჭურვილი იყო ისეთივე დამოუკიდებლობითა და "სამართლებრივი ხელისუფლებით, რომელიც გავრცელდება ყველა საქმეზე, იქნება ეს კანონისა თუ სამართლიანობის ფარგლებში, რომლებიც ან ამ კონსტიტუციის, ან შეერთებული შტატების კანონის ქვეშ წარმოიშვება". კონსტიტუციის ტექსტში ძალაუფლების დანაწევრების სხვა, უფრო შეფარული მაგალითებიც არსებობს. მმართველობის საპარლამენტო სისტემათაგან განსხვავებით, აქ პრეზიდენტი პასუხისმგებელია არა კონგრესის, არამედ ხალხის წინაშე და ექვემდებარება იმპიჩმენტის პროცედურებს, რომელსაც ხალხის წარმომადგენელთაგან დაკომპლექტებული ორი საკანონმდებლო პალატა ახორციელებს. ამასთან, პრეზიდენტის იმპიჩმენტის დროსაც კი, ამ პროცესზე მეთვალყურე ოფიცერი არა საკანონმდებლო განშტოების წარმომადგენელი, არამედ შეერთებული შტატების უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარეა.

ის, რომ ძალაუფლების დაყოფისა და დანაწევრების ამგვარი სისტემა დროდადრო კონფლიქტებს, დაბნეულობასა და არაერთსულოვნებას წარმოშობს, მისი შინაგანი ხასიათიდან გამომდინარეობს; მაგრამ იგი ასეთად შეგნებულად და განზრახ დაიგეგმა იმ მიზნით, რომ უზრუნველყოფილიყო ამომწურავი, მძლავრი და ღია მსჯელობა ყველა იმ საკითხზე, რომელთაც ხალხის ყოფაზე გავლენა აქვს და იმისათვის, რომ გამონახულიყო სამთავრობო ძალაუფლების კონტროლის აუცილებელი საშუალება.

უორენ ბერგერი.
 აშშ-ს უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარე.
 ბაუშერი სინარის წინააღმდეგ. 1986.

აღთქმა სამარადისო სიყვარულისა

გაბრიელ გარსია მარკესი შვილთან, გონსალოსთან და მეუღლესთან, მერსედესთან ერთად

ტომას პინრონი

სიყვარული, მიკისა და სილვიას 1956 წლის ერთი ჰიტისა არ იყოს, უჩვეულო გრძნობაა. ასაკის მატებასთან ერთად ის სულ უფრო გვაოცებს, ხოლო სიბერეში, როდესაც მარტოოდენ მსჯელობა თუ ძალგვიძს ამ განცდის შესახებ, მზარდი სიმკაცრითა და შეურიგებლობით ვეკიდებით სასიყვარულო სიმღერებს, რომანტიკულ რომანებს, საპნის ოპერებსა და მგზნებარე ახალგაზრდულ დეკლარაციებს სიყვარულის არსის შესახებ.

მაგრამ რა გვეშველებოდა ამ მშვენიერი განცდის, ამ ყმაწვილური, თავგანწირული იმედების გარეშე? ალბათ, სიცოცხლე აზრს დაკარგავდა. სავარაუდოა, რომ შესაძლებელია არა მარტო სამარადისო სიყვარულის აღთქმა, არამედ - ამ აღთქმის ერთგულად დაცვაც მთელი ცხოვრების განმავლობაში. სწორედ ამ თვალსაზრისს ემყარება გაბრიელ გარსია მარკესის ბრწყინვალე ახალი რომანი „სიყვარული ქოლერის დროს“.

70-80-იან წლებში, როდესაც მწერლები თითქმის პარანოიულ-

ლი შიშით გაურბოდნენ სიყვარულის თემას, გარსია მარკესი გაბედულად მიუბრუნდა მას. შესაძლოა, ამ ნაბიჯს რევოლუციური ღირებულებაც კი გააჩნდა. „ჩემი აზრით, სასიყვარულო რომანი ისევე მნიშვნელოვანია, - შენიშნა მან ერთხელ თავის მეგობართან, პლინიო აპულეო მენდოზასთან საუბარში, - როგორც ნებისმიერი სხვა სახის ეპიკური ქმნილება. სინამდვილეში მწერლის მოვალეობას - თუ გნებავთ, რევოლუციურ მოვალეობას - შეადგენს მაღალხარისხოვანი ნაწარმოებების წერა“.

და - ღმერთმანი - ის ამას, მართლაც, ახერხებს. მარკესისთვის დამახასიათებელია ერთდროულად მგზნებარეობაც და თავშეკავებაც, ფანტაზიის უჩვეულო გაქანებაც და ზომიერებაც. მწერალმა იპოვა და განავითარა ახალი რესურსები. მისმა პროზამ უკვე კლასიკურ სისადავეს მიაღწია. მარკესი ერთნაირი ოსტატობით ხელეწიფება ხოტბის შესხმა და შეჩვენება, სიცილი და ტირილი, თხრობა და სიმღერა. დააკვირდით, მაგალითად, ჰაერბურთით მოგზაურობის აღწერას მის ახალ რომანში:

„ციდან ისინი, ღმერთის მსგავსად, ხედავდნენ ძველი, სახელოვა-

ნი ქალაქის, კარტახენა-დე-ინდიას ნანგრევებს. ქალაქის ბინადართ იქაურობა მიეტოვებინათ მეკობრეებისა და ინგლისელთა თავდასხმების გამო. მათ იხილეს ჯერ კიდევ უვნებელი კედლები, ქუჩები, რომელთაც მაყვლის ბურჭები მოსდებოდა, მარმარილოს სასახლეები, ოქროს საკურთხევლები და ვიცე-მეფის ქოლერისგან დამპალი გვამი, მასზე შერჩენილი საჭურვლით.“

მათ გადაუფრინეს ტროხას ათასფრად მოლივლივე ტბას და დაინახეს იგუანებით გადაჭდილი ბაკები, სოჭები და მურტების ბალები. ასობით შიშველი ბავშვი ყვირილით ხტებოდა წყალში ფანჯრებიდან, სახლების სახურავებიდან და ნავეებიდან. ისინი ყვინთავდნენ და ტბიდან ამოჰქონდათ ტანსაცმლის ფუთები, წამლის ბოთლები, აგრეთვე - საჭმელი, რომელსაც მშვენიერი ქალბატონები ისროდნენ ჰაერბურთის კალათიდან“.

ეს რევოლუციური რომანი გულისხმობს, რომ სამარადისო სიყვარული - ანუ, ზოგიერთის აზრით, ახალგაზრდული იდიოტიზმის ნაყოფი - ჯერ კიდევ ფასეული რამაა სიბერეში, როდესაც სიკვდილს პირისპირ ვუყურებთ. მწე-

რალი აღიარებს სხეულის ალორძინების შესაძლებლობას, როგორც, საერთოდ, გარდაუვალი ისტორიული წრებრუნვის გამოვლინებას. გარსია მარკესი გვიჩვენებს, რომ ამგვარი ალორძინება საგულგებელია თვით რეალურ ცხოვრებაშიც, განანამები და მოსყიდული ადამიანებისთვის და, როგორც ჩანს, ამ უსამართლო და ნაბილწული სამყაროს ყველა მკვიდრისთვის.

ამბავი ვითარდება დაახლოებით 1880-1930 წლებში, კარიბის ზღვის ერთ სანავსადგურო ქალაქში. ის კარტახენასა და ბარანკილიას ნაზავია, - ისევე, როგორც, ალბათ, ნარმოსახული ქალაქები, რომლებსაც რუკაზე ვერ იპოვით. რომანის სამი მთავარი გმირი ნარმოქმნის ერთგვარ სამკუთხედს, ხოლო ამ უკანასკნელის ჰიპოტენუზად გვევლინება ფლორენტინო არიზა - პოეტი, რომელმაც თავისი სიცოცხლე ძღვნად შესწირა სიყვარულს, ერთდროულად ხორციელსაც და ამაღლებულსაც. ფლორენტინო მსახურობს კარიბის ზღვის სამდინარო კომპანიაში. ჭაბუკს შეუყვარდება ფერმინა დაზა, „მშვენიერი ქალიშვილი, რომელიც... ისე მსუბუქად დაგოგმანებდა, თითქოს არ განიცდიდა სიმძი-

მის ძალის ზემოქმედებას“. ქალვას ასიოდ სიტყვაც კი არ უთქვამთ ერთმანეთისთვის, მაგრამ მათ შორის დამყარდა საიდუმლო სასიყვარულო ურთიერთობა, რომელიც მთლიანად წერილებისა და დეპეშების მეშვეობით მიმდინარეობდა. ქალიშვილის მამა მალე ყველაფერს მიხვდა და ფერმინა შორეულ მოგზაურობაში წაიყვანა. დაბრუნებისას ქალი უარყოფს ფლორენტინოს სიყვარულს და ცოლად მიჰყვება დოქტორ ჟუვენალ ურბინოს. ეს კაცი, მე-19 საუკუნის რომანთა გმირების მსგავსად, მაღალი საზოგადოების წარმომადგენელია, გემოვნებით იცვამს და შეყვარებულია ფერმინაზე.

ფლორენტინოსთვის ესაა ძნელსადასაძინებელი, მაგრამ არა ფატალური დაბრკოლება. ფერმინა დაზასადმი სამარადისო სიყვარულის აღთქმის შემდეგ ის განაწყვეტს დაიცადოს, სანამ ქალი კვლავ თავისუფალი არ გახდება. ეს კი ხორციელდება 51 წლის, 9 თვისა და 4 დღის შემდეგ. 1930 წლის ერთ კვირადღეს დოქტორი ჟუვენალ ურბინო თუთიყუშის დასაჭერად მანგოს ხეზე აძვრება

ბაბრძილება E14 გვირდვა

მიხომ მოსულივითი	2	რახტი ანაბლოკალი	6	თავარ ახატინანი	11
ჭანაწვიარ ტიქარაქი	3	დათო რიხლაქი	8	მარგარიტ იურსანარი	12
თავარი ფხაქაქი	5	დავით ჭავჭავიძე	9	უილიამ კინედი	15

მწერალი რიტის ბარეზნობით

ინტერვიუ ნიდერლანდელ მწერალ ქალთან იოკე ვან ლეუვენთან

მისი მოსაზრებები

ამა წლის მაისის დასაწყისში სამეფო უბნის თეატრში ვნახეთ დათო საყვარელიძის რეჟისორობით დადგმული იოკე ვან ლეუვენის საბავშვო ნიგნის, „ჰიპ!“-ის ინსცენირება. მანამდე კი ნიგნის მალაზია „პარნასში“ გაიმართა ამ პარადოქსული და გროტესკული პოეტური სამყაროთი აღსავსე უცნაური ზღაპრის წარდგინება თავად ნიდერლანდელი მწერლის მონაწილეობით.

როგორც წერეთლების რძალმა, ინგრიდ დეხრავემ ამიხსნა, ნიგნის ჰოლანდიური სახელწოდება „lep!“, ანუ „იპ!“ (ითქმის მოკლედ და სხარტად) ჰოლანდიურად „გადათარგმნილი“ ჩიტების ხმაა, და აგრეთვე, ერთი ხე, რომლის თარგმანი არ არსებობს. ქართულში კი ამჯობინეს „ჰიპ!“, რაც ჰიპსაც ნიშნავს და ჩიტინას დედა თინეს კი უხარია, რომ ერთი სიტყვა ხომ მაინც ისწავლა ჩემმა ჩიტინამო.

ამ ნაწარმოების მიხედვით ჰოლანდიაში დადგმულია თეატრალური სპექტაკლი. გარდა ამისა, უკვე სამი წელიწადია აპირებენ ამ ნიგნის ფილმად გადაღებას, მაგრამ ჩიტინასთვის საჭიროა კომპიუტერული გრაფიკა, რაც ძალიან ძვირია...

იმის აღნიშვნაც განსაკუთრებით სასიამოვნოა, რომ ამ პროექტით მხოლოდ ნიდერლანდული ლიტერატურის ერთ-ერთი საუკეთესო წარმომადგენლის ლიტერატურული ნაწარმოების „იმპორტი“ კი არ შედგა მხოლოდ, არამედ საუკეთესო ქართული ნაწარმოების „ექსპორტიც“ - ინგრიდ დეხრავეს ქართულიდან გადათარგმნითა და მხატვარ კოტე სულაბერიძის ილუსტრაციებით მალე გამოვა ანტივერპენში ერლომ ახვლედიანის „ვანო და ნიკო“.

ამ და საბავშვო ლიტერატურის კიდევ მრავალი პრობლემის შესახებ იოკე ვან ლეუვენის ნიდერლანდებში გამგზავრებამდე გოეთეს ინსტიტუტში გამართულ შემაჯამებელ შეხვედრაზე საუბრობდნენ გამომცემლობა „დიოგენეს“ თანამშრომლები, ამ გამომცემლობის მიერ გამოცხადებულ კონკურსში გამარჯვებული მწერლები, ასევე, ინგრიდ დეხრავე, ვატო წერეთელი და სანდრა რულოვისი.

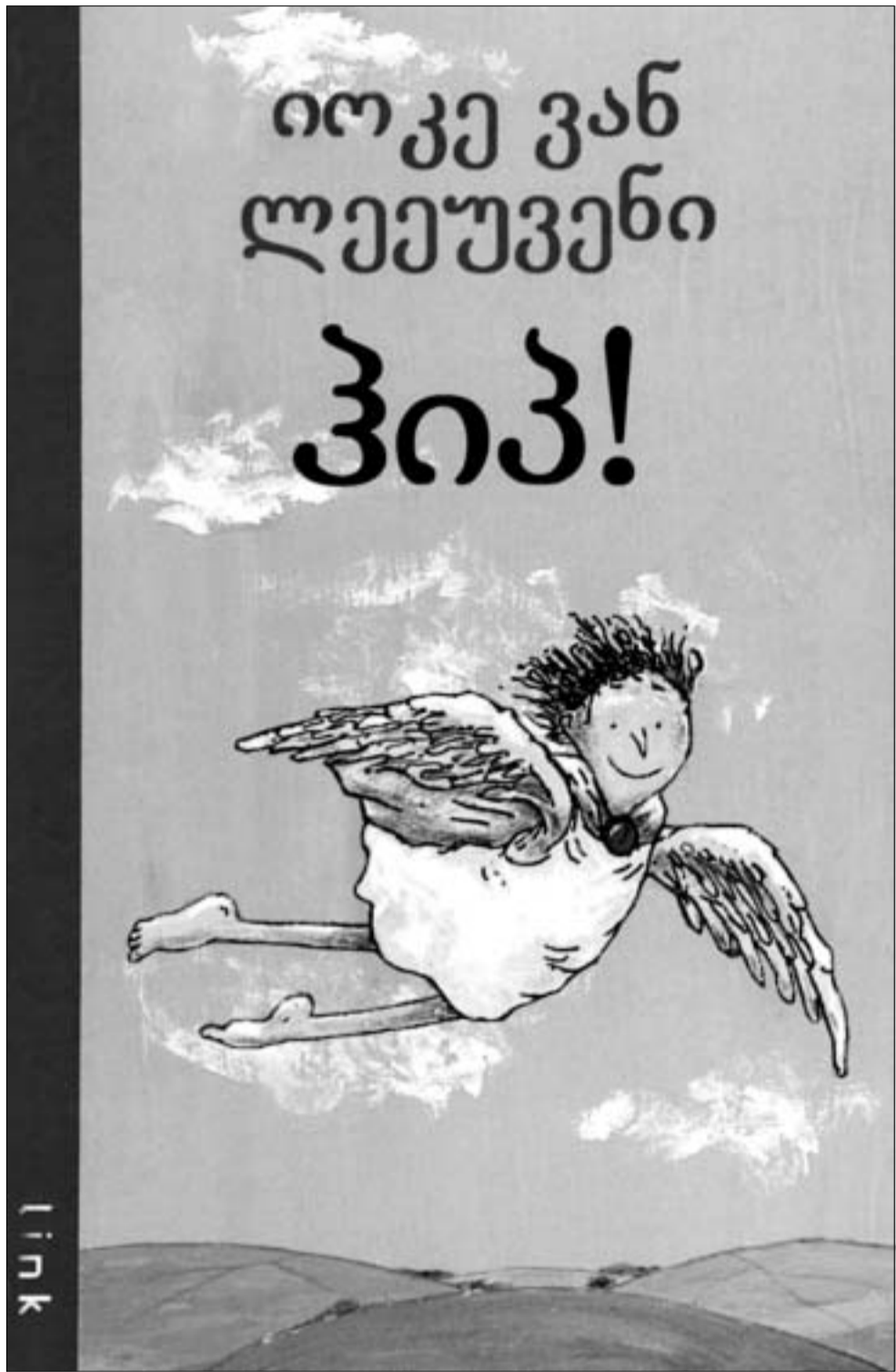
ამის შემდეგ, უკვე საკმაოდ გადაღლილი ქალბატონი იოკესა და მისი უშუალო მასპინძლების თავაზიანი ნებართვით, საშუალება მომეცა პირადად გავსაუბრობოდი ნიდერლანდელ მწერალს, რაშიც დახმარებას გვინევდა ნიდერლანდული ენის მცოდნე ფოტოხელოვანი ვატო წერეთელი.

- თუ შეიძლება, ქართველ მკითხველს წარმოუდგინეთ თქვენი თავი, ზოგიერთი საჭირო ცნობა მოგვანოდეთ ბიოგრაფიიდან.

- 1952 წელს დავიბადე ჰააგაში, ნიდერლანდებში. მე ხშირად მიწევდა გადასვლა სხვადასხვა ქალაქებში თუ ადგილებში. ვცხოვრობდი ამსტერდამში და შემდეგ ერთ პატარა სოფელში. როცა ცამეტის გავხდი, ჩემი ოჯახი გადასახლდა ბრიუსელში. ესაა ჩვენი მეზობელი ქვეყანა, სხვა კულტურის მატარებელი. ასეთ ასაკში სხვა გარემოში, სხვა კულტურაში ცხოვრების გარკვეული გამოცდილება მივიღე. და რაც ჩვეულებრივი, ყოველდღიური იყო ადრე, ის მეგონა ტიპიური ნიდერლანდული, ამ დროს აღმოჩნდა, რომ სხვანაირიც შეიძლება იყოს. ამის გამო სწავლობ გარემოს აღქმას სხვა კუთხიდან... მერე ვისწავლე სამხატვრო აკადემიებში - ანტივერპენში და ბრიუსელში, და ისტორია - ბრიუსელში. შემდეგ საბავშვო ნიგნების წერა დავიწყე. და ამასთან მე მარტო ვმართავდი წარმოდგენებს... ესაა ჰოლანდიაში მეტად ტრადიციული და მიღებული ფორმა, ერთი მსახიობის თეატრი, როცა ერთი მსახიობი თამაშობს ყველაფერს.

- ეს ერთგვარი პეპენინგია თუ პერფორმანსი?
- ამას ჩვენში „კაბარეს“ უძახიან, მაგრამ ეს არანირ კავშირში არ არის კაბარესთან. ესაა ტრადიციული, მიღებული ფორმა. როცა მე დავიწყე საბავშვო ნიგნების წერა, აღმოვაჩინე ძალიან დიდი შესაძლებლობები ამ სფეროში. როცა შენ ასეთ რაღაცას ირჩევ, თავიდან სხვანაირად გამოიყურება, სხვანაირად ხედავ. „კაბარეს“, ანუ წარმოდგენის გამართვის შემთხვევაში შენ აკვირდები იქ მყოფ საზოგადოებას, მის რეაქციებს. გარდა ამისა, მე დავიწყე ხატვის გამოყენება სხვანაირად, არა ილუსტრაციის სახით.

იოკეს ერთგვარი საბოდიშო ლიმილით სრულდება ეს პროცედურა), მაგრამ ადრე დანაწინგლის გარეშე ვჭამდით... ესე იგი, მოვლენას უკან, წარსულში ვაბრუნებ, რათა მივხვდე, თუ რატომ ვჭამთ ჩვენ ასეთი ფორმით და როგორ შეიძლება სხვანაირადაც გვეჭამა... ანუ, ხომ არსებობს გარკვეული მყარი იდეები და მე მაინტერესებს, როგორ შეიძლება მათი გადასხვაფერება, თუ გნებავთ, შეცვლა.

- ესე იგი, მყარი შეხედულებების ბაზაზე დადიხართ და მერე ატრიალებთ თქვენებურად, იმპროვიზაციას აკეთებთ?
- მე ამას ვუყურებ როგორც დამწყები - რატომ არის ეს ასე და არა სხვანაირად.

- ალბათ, სწორედ ასე იქმნება პარადოქსი. ამ სტილში მუშაობთ. ესე იგი, რასაც მივხვდი, პარადოქსულია თქვენი ჩიტინას ამბავი.

- ესაა პარადოქსის მსგავსი შემოტრიალებები. მაგალითად, ბუკვალურად აღქმა რაღაც მოვლენების. ბავშვები მოვლენებს ხშირად ბუკვალურად აღიქვამენ.

- ეს ბუკვალური აღქმა კარგად დავიწყებული ძველია - ძველი საბერძნეთიდან მოდის, ანუ კომედიებს როცა წერდა არისტოფანე, ისიც

ბუკვალურად იგებდა ვთქვით, ანდაზებს და მერე ამ ბუკვალურად გაგებულ ანდაზებზე აგებდა თავის კომედიებს. ამნაირი მიდგომა აქვთ ბავშვებს, აი, ამას იყენებთ და აქედან გამომდინარეობს მთელი თქვენი ნაწარმოები, ყოველშემთხვევაში ის, რაც მე წავიკითხე. სხვა ნაწარმოებებსაც ასე ექმნით?

- მე განსხვავებული რაღაცეები მაქვს დანერგული. რამდენიმე ნიგნი ესეთი კომბინაციით - ნახატით და ტექსტით. მე საბავშვო პოეზიაშიც ვმუშაობ და ასეთივე საფუძველით ვიწყებ იქაც, როცა, ძირითადად, ამ ელემენტების შეტანა მიწევს და თან ისეთი „უბრალო“ რამეები, როგორცაა რიტმი და რითმა... ასევე ვწერ „სადიდო“ პოეზიას და პროზას. პროზაში არ არის ნახატები, მაგრამ ხშირად მეუბნებიან, რომ ძალიან ვიზუალური და ისეთია... სახვითი...

- ჩვენი მკითხველისთვის უკვე ცნობილი ავტორი ბრძანდებით და თუ რომელიმე ნაწარმოებს გამოგვიგზავნით, როგორც ერთ ჩვენებურ კრიტიკოსს უყვარს თქმა, - პუბლიკაციას ველარაფერი დაუდგება წინ...

- აქ დავტოვე რომანი ინგრიდის ბიბლიოთეკაში და შეიძლება ის ითარგმნოს. ეს არის რაღაც ისეთი, მძიმეს და მსუ-

ბუქის კომბინაციით გაკეთებულ-
ლი. თვითონ პოეზიაც, მძიმეა,
რასაც მე ვწერ, რა თქმა უნდა,
მაგრამ ამ პოეზიაში ვცდილობ
მსუბუქის და მძიმეს დაპირის-
პირებას.

- ეს ყველაფერი, რასაც
თქვენ ქმნით, პოსტმოდერნის
გავლენით იქმნება თუ პოსტ-
მოდერნის გარეშე დგას?

- როცა მე წერა დავიწყე, მა-
შინ პოსტმოდერნი საერთოდ არ
არსებობდა...

- ეს სამოცდაათიან წლებ-
ში?

- დიას... ხშირად პოსტმო-
დერნი არის ნასესხები მემკვიდ-
რეობა, ნასესხები ტექსტები...

- მაშინ, ვის მემკვიდრედ
თუ გზის გამგებლებლად
თვლით თავს?

- მე ჩემს თავს ვხედავ იმ
ტრადიციის, რომელიც ცდი-
ლობს იერარქიების გადაბრუნე-
ბას. როგორც მაგალითად არის
ალისა, ვინი პუჰი და სხვა რალა-
ცეები. პროზაზე მიჭირს თქმა.
რადგან ის ამოიზარდა ამ საბავ-
შვო ლიტერატურიდან. იქიდან
არის.

- ყველაზე მეტად რომელი
ნიგნი გიყვართ? ვიცი, ყველა,
მაგრამ მაინც რომელია განსა-
კუთრებული?

- ხშირად ეს დაკავშირებუ-
ლია შენს პიროვნულ ცხოვრე-
ბასთან, რა მდგომარეობაში ხარ
იმ დროს. ეს „იპ!“ მაშინ დავწე-
ე, როცა ძალიან ბევრი დანაკ-

ლისი, დანაკარგი მქონდა პირად
ცხოვრებაში. და მე ვიფიქრე,
რომ თუ ეს ცხოვრებაში დანა-
კარგი აჩვენე სხვებსაც, სხვა
ფორმით, როცა მათ შეუძლიათ
გაიცინონ, ეს დიდი განთავი-
სუფლება იქნებოდა.

- მე მგონი, თქვენ ამ ნიგნში
საკუთარ თავს იგონებთ - აი,
იმ გოგონას ვგულისხმობ, რო-
მელიც ჩიტს ჰგავს თუ პირი-
ქით, იმ ჩიტს ვგულისხმობ,
რომელიც გოგონას ჰგავს. ისე,
სხვათაშორის, თქვენ თავადაც
ჰგავხართ ჩიტს...

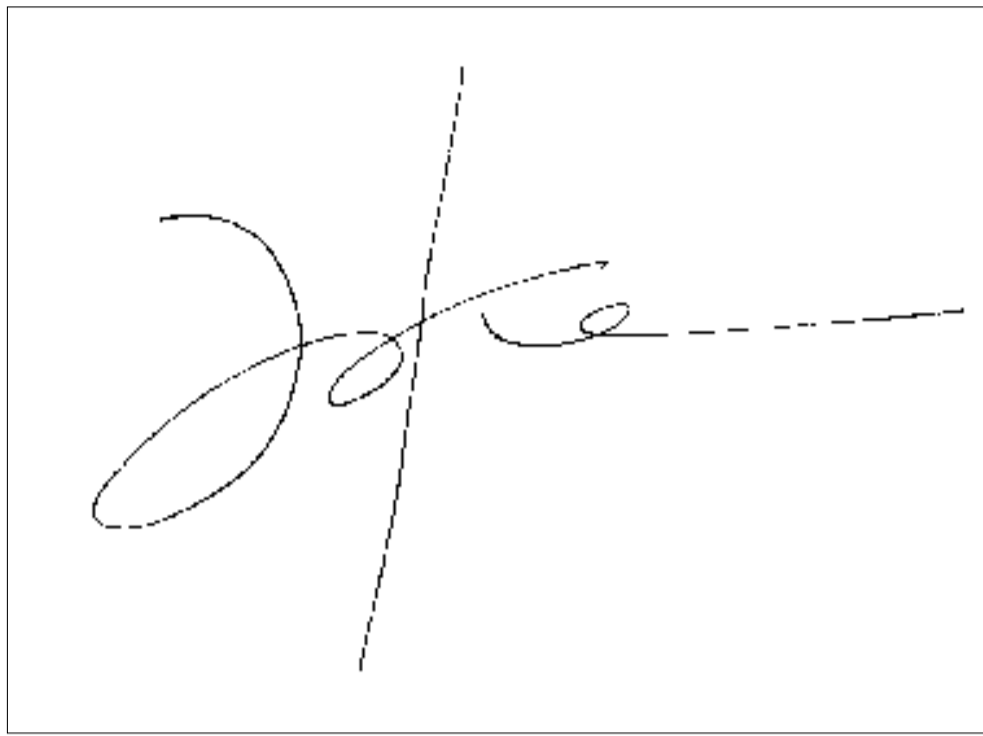
- არა, არა... (იცინის).
- რა ვიცი, მე ასე მეჩვენე-
ბა...

- ალბათ, ამ ნიგნში ძალიან
მნიშვნელოვანი ის არის, რომ
ყველა ის ადამიანი, ვინც ამ ჩი-
ტუნას ხვდება, სწორედ იმას ხე-
დავს ჩიტში, რაც უნდა, რომ და-
ინახოს. რაც მას აკლია და სჭირ-
დება.

- „იპ!“ თეატრშიც დაიდგა
ხომ ნიდერლანდებში? და
ოპერაც მზადდება, თუ არ
ვცდები?..

- დიას, „იპ!“ თეატრში დაიდ-
გა, მაგრამ ეს კი არა, ამის მომ-
დევნო ნიგნის მიხედვით ოპერას
დგამენ გერმანიაში.

- აქ, საქართველოში პირვე-
ლად ჩამობრძანდით... ამ ქვე-
ყანას არც მაქებარი დაკლებია
და არც მძაბავებელი. თქვენი
კონკრეტული შთაბეჭდილება
როგორია?

- კონკრეტულად რომ ვთქ-
ვთ, საუცხოო და შესანიშნავი
ქვეყანაა, ძალიან ბევრი პრობ-
ლემით. არ ვიცი, რამდენად მარ-
თალია, მაგრამ ერთმა გიდიმა
მითხრა მუზეუმში, რომ ღვთის-
მშობელი მარიამი მეცამეტე სა-
უკუნემდე იღიმება ფრესკები-
დან და იმის მერე მონყენილი
იყურებო. მე მგონი, მართალია.

- არის გადმოცემა, რომ ეს
ქვეყანა ღვთისმშობელ მარია-
მის წილხვედრია და იმიტომ
არის ასეთ მდგომარეობაში...

- მე იმედი მაქვს, რომ სულ
მონყენილი არ იქნება...

- ქართველი მწერლებიდან
თუ წაგიკითხავთ ვინმე? ოთარ
ჭილაძის რომანები არის თარ-

გმნილი ევროპულ ენებზე,
ასევე ჭაბუა ამირეჯიბის „და-
თა თუთაშხია“ და კიდევ რამ-
დენიმე ავტორი...

- ჯერ არავინ წამიკითხავს.
რუსთაველი ვიყიდე გასტონ ბუ-
ანიძის ფრანგულ თარგმანში.
და ფრანგულადვე თარგმნილი
მეცხრედან მეოცე საუკუნემდე
ქართველი პოეტების ანთოლო-
გია... მოკლედ, ერთობ მოცუ-
ლობითი საშინაო დავალება მი-
ვიღე...

- ძალიან დიდი მადლობე-
ლი ვარ თქვენი ავტოგრაფით
დამშვენებული ნიგნისთვის
და, რა თქმა უნდა, ამ ინტერ-
ვიუსთვის. უკვე ველოდებით
თქვენს მომდევნო ჩამოსვ-

ლას, როცა უკვე წაკითხული
გექნებათ საშინაო დავალე-
ბად მიღებული თუ თქვენი ნე-
ბით მოძებნილი ქართული
ნიგნები...

- იმედი მაქვს, კიდევ ჩამო-
ვალ.

P.S. იოკე ვან ლეეუვენის
ნიგნის „ჰიპ!“-ის გამოცემის
მხარდაჭერისთვის ქართველი
მკითხველის მადლობა ერგე-
ბათ:

ლიტერატურული პროდუქ-
ციისა და თარგმანის ნიდერ-
ლანდულ ფონდს, საქართვე-
ლოს მინისა და მინერალური
წყლების კომპანიას, გამომცემ-
ლობა „დიოგენეს“, მთარგმნელ
დავით ლოლიჯაშვილს, რედაქ-
ტორებს: თამუნა ჟღენტს, ზაზა
თვარაძეს, ინგრიდ დეხრავეს;
სამეფო უბნის თეატრის მსახი-
ობებს, რომლებიც დათო საყვა-
რელიძის მიერ ამ ნიგნის მიხედ-
ვით დადგმულ იგივე დასათაუ-
რების სპექტაკლში მონაწილე-
ობენ.

დიდი მადლობა უნდა გადა-
ვუხადოთ ნიდერლანდების სა-
მეფოს საელჩოს თბილისში და
ნიდერლანდების ლიტერატუ-
რის ფონდს იოკე ვან ლეეუვენის
საქართველოში ჩამოყვანის
მხარდაჭერისთვის.

და, რაც მთავარია, მადლიე-
რებით უნდა მოვიხსენიოთ სან-
დრა რულოვსკი, რომელმაც პი-
რადად მოიწვია იოკე ვან ლეეუ-
ვენი საქართველოში.

პოეზია

ჯუანპერ ტიქარაძე

უკუნის თავზე

სადღაც წარსულში...
და მომავალში.

სულ სიზმარ-სიზმარ დავეძებდი
ეს მთელი ღამე
ჩემს დაკარგულ ხმას,
დაკარგულ ლანდს,
დაკარგულ სახელს.
და თითქოს ვერსად ვერ ვპოულობდი.

ახლა დავწყნარდი.

ეს იყო თეთრი და ბრწყინალა ლაბირინთები
და ნესტიანი გვირაბები ეშვებოდა
დაბლა, დაბლა, სულ, სულ, სულ დაბლა
და სკდებოდა,
როგორც სკდება სიბნელეში მოფიქრებული
დღის მაცდურ შუქზე;
ეს იყო რაღაც უსასრულო შესახვევები,
შესახვევები სწრაფი და მოულოდნელი,
როცა საკუთარი ფეხისცემა ქუსლზე გაბიჯებს
და კედლებშუა მომწყვდეული ექო მოგსდევს,
როგორც ქოფაკი -
დაგეშილი სულის ქეჯნაზე
და ჩიხი იყო კიდევ მას იქეთ,
რომელსაც ერქვა:
ა ღ ა რ ა ფ ე რ ი.

მაგრამ ახლა უკვე დავწყნარდი.

ჩვეულებრივ დამცქერის ჭერი.
ჩვეულებრივ დუმან კედლები.
ჩვეულებრივ ღამეა გარეთ...
და ამ შეორთქლილ მინებს იქითაც
კვლავ ჩვეულებრივ ირეკლება ჩემი ოთახი,
დაკიდებული თითქოს ძაფით
უკუნის თავზე.

იანვარი

ზამთარი. ზამთრის მელანქოლია

მოღუშულ ქალაქს გადაევლო ყორანი ზანტად.
თოვლმაც ზანტადვე აიჩრდილა იმისი ტანი.
სისხლისგან დაცლილ სითეთრეში არაყს ვსვამ, ანდა
მეც მოღუშული ვარ ნამეტანი.
ო, ქრება ჟინი -
ნაკვერჩხალი, ნისლში მხრჩოლავი.
არც რა მთავრდება, არც რა დგას, არც რა იწყება.
ვმლი ჩავლილ დღეებს. ისევ ვხურავ. ვამბობ: დრო არის.
ვდგები, მივიდვიარ ლოგინისკენ - მისავინწყებლად.
თებერვალი

როგორც იქნა,
გაგისხენეს თვალეზმა!

და შენც -
შემცბარი -
ამ მინებს იქით
ქალაქსა და ღამეს დააჩნდი.
ოქტომბერი

როცა მარტო იყავი
და არავინ გინდოდა სიტყვის გამცემი,
როცა დაგიკაკუნეს კარებზე და არ გააღე,
როცა ვერ დანერე ვერც ერთი სტრიქონი,
ვერ ნაიკითხე ვერც ერთი გვერდი,
ერთი სულელური ფილმიც კი ვერ ნახე ტელევიზიით,
როცა ინექი ლოგინზე
და ენოდი სიგარეტს
და საფერფლის გადაცლაც კი გეზარებოდა,
როცა შემოვიდა ფანჯრებში ღამე
და როცა ადექი, როგორც იქნა და გახედე ქალაქს,
რომელმაც მოსვენება თუ არა,
დაძინება მაინც დაიმსახურა
და როცა თავი იგრძენი ამ ქალაქისა და ამ ღამის გარეთ,
მაშინ შენ ჩაჯექი იატაკზე,
მიეყრდენი კედელს,
მუხლებზე შემოიჭირე ხელები
და შენს შიგნით გაფაჩუნდა რაღაც ლექსის მაგვარი:

E3 გვერდიდან

„გემი ნავიდა და შენ კი ნაპირზე დარჩი. შენს გარეშე ჩაიარა დღემ. სხვამ ნაილო მოგონებები აუსრულებელ იმედებზე. სხვას გაულიმა უცნობმა ქალმა. და, ბოლოს და ბოლოს, სხვა მოკვდა შენს მაგივრად და შენ კიდევ ერთი ცარიელი დღით ამოავსე მარადისობა“.

აგვისტო

სიკვდილი მწვანეთვალეა ბავშვია, ჩამოძენილი და უპატრონო, რომელიც დღენიადაგ კარდაკარ დაეხეტება: უჩუმრად უვლის გვერდს აყმუვლებულ ძაღლებს, უჩუმრად ალებს ჩარაზულ კარებებს, უჩუმრად უხუჭავს თვალებს მომაკვდავთ; ხელჩაკიდებული მიჰყავს დამაშვრალნი სიმშვიდის მაღალ საუფლოში - მთვარის კარავში.

სიკვდილი მწვანეთვალეა ბავშვია, რომელსაც ვერ გაუგია - რატომ მოთქვამენ შაოსანი ქალები, რატომ ოხრავენ კუშტი მამაკაცები: ის ხომ იმიტომ დაეხეტება კარდაკარ, რომ სადმე ჰპოვოს ნანატრი სითბო, სადმე დაასვენოს დაღლილი ფეხები, ვინმე თმაჭალარა ქალს ჩაუჯდეს კალთაში და უთხრას: დედა!.. მაგრამ რატომღაც ყველგან: სახლში, ქუჩაში, საავადმყოფოში, მინდორში, მთაში, ჰაერში თუ ოკეანეში ხვდებიან მასზე უფრო დაღლილი ადამიანები. მას ეცოდება ისინი და ხელჩაკიდებული მიჰყავს სიმშვიდის მაღალ საუფლოში - მთვარის კარავში.

მხოლოდ ბავშვის მხრები გაუძლებს ამოდენა ტვირთს; მხოლოდ ბავშვის სული აიტანს ამდენ წყევლას.

აგვისტო

როცა ჩავაქრე პაპიროსი და სანამ ახალ ღერს მოვუკიდებდი - მე იმათ შორის - ვიყავი პარიზს, გადავხედე ღამეულ სენას

და მის ტალღებში გადატეხილ სანაპიროს და ლამპიონებს, ნოტრ-დამ-დე-შანზე ჩავიარე მშვიდი ნაბიჯით, „ლილაში“ მოვსვი ცოტაოდენი უსახელო აპერეტივი, ეიფელის კოშკზეც ავფოფხდი და ყველაზე ფეშენებელური ოტელის აპარტამენტებში ცოლსაც რამდენჯერმე ვუღალატე 18 წლის ბრიჯიტ ბარდოსთან. პრეზერვატივით.

იანვარი

მთვარე და ნისლი... და სინანული.

და კიდევ რაღაც - ბლანტ და შხამიან და აბლაბუდა სივრცეებში დაბუდებული, რომელიც ადის, ადის, ადის გულისკენ და დაქქერის ქალაქს მაღლიდან, როგორც ბავშვი - ჭიანჭველების უმწეო ბუდეს და ჯერ არ იცის - დააბიჯოს ფეხი თუ არა. თებერვალი

„უხილავი სასწაული“
ბორხესი

მე ვდგავარ ქუჩაზე, რომელიც არ მიდის არსად, არც არსაიდან მოდის. მე ვდგავარ ღამეში, რომელიც არასოდეს დაღამებულა, არც არასოდეს გათენდება. გარშემო დგანან ბებერი ურჩხულები - სახლები. იმათ არა აქვთ არც ფანჯრები, არც შესასვლელი. მე მესმის სიჩუმე. მე მესმის სიცარიელე. მე მესმის ყვავილებისა და ფოთლების სუნი. ისინი დაჭკნენ დიდი ხანია და ჩაბრუნდნენ უკან, მინაში, საიდანაც არასოდეს არ ამოზრდილან. მე ვდგავარ არარსებულ ქუჩაზე. არარსებულ ღამეში. მე მეჩვენება, რომ არც მე არ ვარსებობ და რომ ვესიზმრები ვილაცას და რომ იმას უკვე აღვიძებს ფანჯარაში შემოჭრილი დილის სხივები, ქუჩის ხმაური და სიკვდილის მიმზიდველი სიცოცხლე.

ES გვერდიდან

სავსე მთვარესავით პირისახიანი კაცი დაინახა, რომელიც ამბობდა, - ყველაფერი კარგად იქნებაო.

ლორენაც ასე ფიქრობდა. ყოველთვის ასე ფიქრობდა, - ყველაფერი კარგად არის და კარგადაც იქნებაო. ან რატომ უნდა ყოფილიყო ცუდად? რა უნდა ყოფილიყო ცუდად? ყველაფერი ხომ ისე ლამაზად ბუნდოვანი იყო?

მოკლედ, ლორენას და იმ კაცის აზრები ერთმანეთს დაემთხვა. კაცი მეორე საღამოსაც, ზუსტად იმ დროს, ისევ გამოვიდა, მესამე დღესაც, ერთი კვირის მერეც. წინასწარჩვენო კამპანია თუხთუხებდა და იმიტომ.

გაზაფხული იყო. ლორენას არსება სიყვარულმა მოიცვა. ბრონეულის ყვავილი გაიბნია თმაში და ნეტარებას მიეცა. ნეტარება კი ის იყო, რომ ყოველ საღამოს, როგორც სატრფოს - პაემანზე, ისე ელოდა იმ კაცს ტელევიკრანიდან. ჩაიცვამდა რომელიმე ლამაზ ლიფს, გაირჭობდა საფეთქელთან ბრონეულის ყვავილს და იჯდა გაღიმებული. ელოდა, ელოდა კაცს, რომელსაც ასე კარგად ესმოდა მისი, რომელმაც მასავით კარგად იცოდა, რომ ყველაფერი კარგად იქნება. კაცის სახე ძალიან ჰგავდა სავსე მთვარეს; შორეულს, ნათელს და მიმზიდველს.

დილაადრიან, ჯერ ისევ რომ ეძინა ამომრჩეველებად და ამოსარჩევეებად დაყოფილ ქალაქს, ლორენა შინიდან გადიოდა, შორიასხლოს, დასანგრევად განწირულ ქონმახებისკენ გასწვდა. ღობეებზე გადმონვერილ ბრონეულის ბუჩქებს ახალთახალ, ნამიან ყვავილს შეამტვრევდა...

მერე ცარიელ ქუჩებს გაუყვებოდა. ხან ცეკვასავით თუ ფრენასავით, ფარფატივით თუ ფრთხილივით რომ მოუნდებოდა, ხელებს გზადაგზა გაშლიდა, შემოტრიალდებოდა... ფეხის წვერებზეც აინევდა და მზეს უცინოდა.

მერე, ხალხი მატულობდა ქუჩებში. ლორენა ქალებს უღიმოდა, ბავშვებს ეფერებოდა, კაცებს კი თითქოს ვერც ამჩნევდა. თითქოს, - გამჭვირვალეები იყვნენ.

ზოგჯერ, ეკლესიის წინ დგებოდა ლორენა. შესასვლელთან. სხვებზე გაიშვერდა პეშვს და იღიმებოდა. ხურდას რომ ჩაუგდებდნენ, მივარდებოდა ვინმეს ხელგანვდილს, საჩქაროდ ჩაუჩურთავდა მუჭში ფულს და ლამის სირბილით გაეცლებოდა იქაურობას... თან ზემოთ იყურებოდა. ვერცხლისფრად მოლაპლაპე გუმბათი მოსწონდა.

გულით იმ მთვარესავით შორეულ კაცს დაატარებდა. შეყვარებული იყო, მხოლოდ რაც ჰქონდა, იმით კმაყოფილდებოდა. გაგრძელებას არ ელოდა. ჰყოფნიდა, რაც იყო ის. თან,

არც იცოდა, როგორ უნდა გაგრძელებულიყო... ის ხომ, უბრალოდ, ცოცხლობდა. შუადღისას ხიდზე იდგა. ქალღლის ნაკუნებს ჰყრიდა

წყალში და თითოეულ პანიათეთრ ხომალდს, ნელა რომ მიიწინოდა ხაკისფერ ტალღებზე, ღიმილთან ერთად პატარა, აკვირებულ ფიქრსაც მიაყოლებდა. ყველაფერი კარგად იქნება... ყველაფერი კარგად იქნება...

მერე საღამო დგებოდა. ლორენა სავარძელში ფეხებმოკეცილი ჯდებოდა და აბა, რით არ იყო პაემანი? გულისძგერით უცდიდა სატრფოს.

მაგრამ სატრფო თითქოს ცამ ჩაყლაპა. აღარ მოდიოდა. აღარ ჩანდა. თმაში აალებული ბრონეულის ყვავილი ნაღვლიანად ქვრებოდა, იფერფლებოდა და ლორენას სიცოცხლეს ტანჯვა ერეოდა...

ანუ, ცხოვრება დაიწყო... სევდით და ლოდინით სავსე ცხოვრება.

არ ჩანდა სავსე მთვარესავით პირისახიანი კაცი. აღარ მოდიოდა ლორენასთან. აღარ ეუბნებოდა, ყველაფერი კარგად იქნებაო.

რაღა თქმა უნდა, სულ იმიტომ, რომ კარგა ხანია ჩათავდა საარჩევნო კამპანია. და არაფერიც არ იყო კარგად. და სულაც, პირიქით. ყველაფერი ისევ ისე, ცუდად იყო. და კაციც დამნაშავესავით გაქრა.

ლორენას არასდროს უტირია უწინ. ახლა კი ტიროდა და ტელევიზორს ზემოდან ხელს უსვამდა, ეფერებოდა და რალაცას ეხვეწებოდა... და სხეულში მოდინარე ნარევი, რვა თუ ათქ-

ვეყნოვანი სისხლი ხან უცნაურ, ხან აქაურ, ხან იქაურ გრძობებს უტივტივებდა არეულ გონებაში.

ბრონეულმა დაიყვავილა. მაგრამ მტკვარი ძველებურად დიოდა. ხიდიც ადგილზე იყო და ზოგჯერ უბანში ვინმე ახალი რძალი, ჯერ რომ არაფერი იცოდა ლიფების ქურდის შესახებ, გამოჰფენდა სარეცხს გასაშრობად უშიშრად...

ერთ დღეს ლორენამ აუარება პანია თეთრი ხომალდი გაგზავნა შორეთში, მერე ერთი მუქი ლურჯი ატლასის ლიფიც ჩამოსხნა მეზობელი კორპუსის პირველი სართულიდან და მერე, სავარძელში ფეხმორთხმული მიუჯდა ტელევიზორს.

ის კი, არ მოდიოდა.

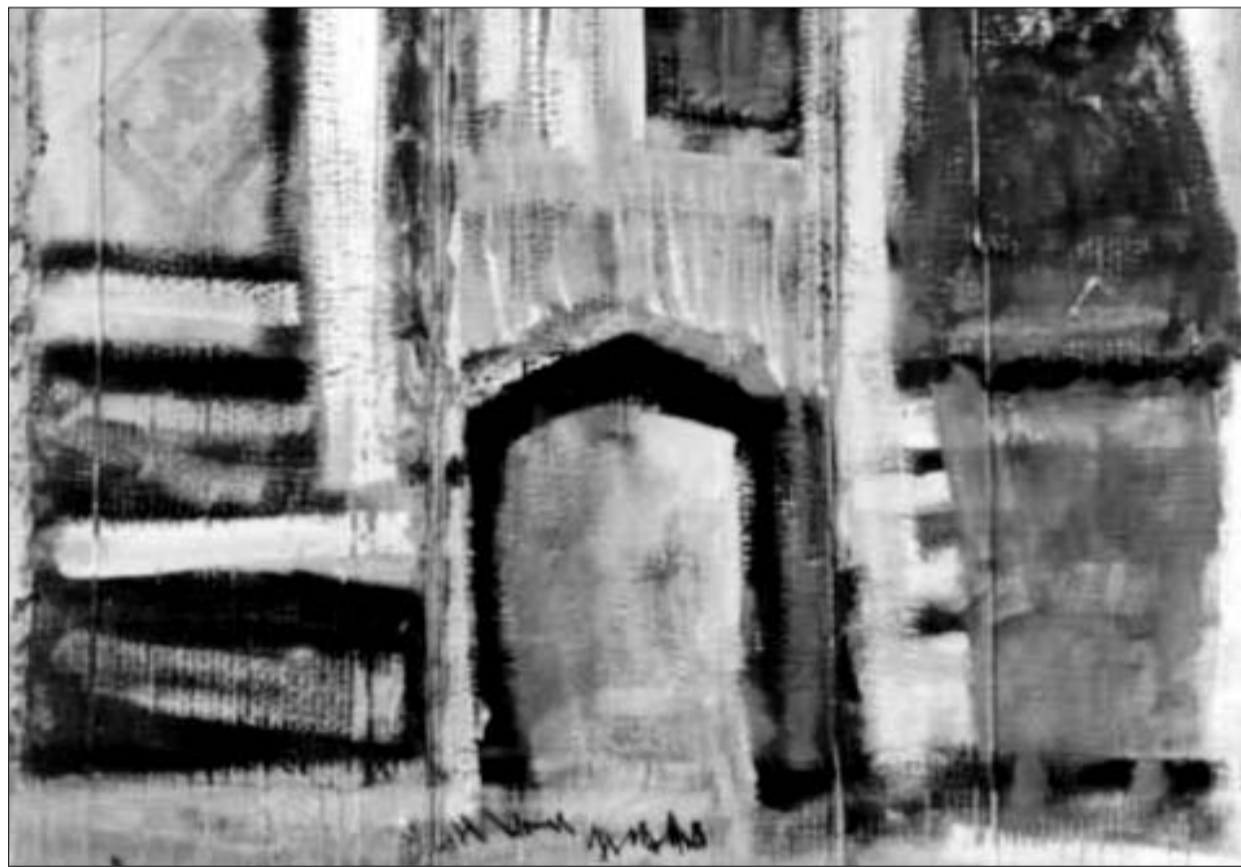
მაგრამ გვიან ღამით, ყველას, ყველას, მთელ ქალაქს რომ ეძინა, ლორენამ აივნის ღია კარიდან დაინახა, როგორ გამოცურდა შავი ღრუბლიდან მთვარე. როგორ შემოიხედა ლორენასთან და შორეული ჩურჩულიც გაიგო: ყველაფერი კარგად იქნება...

ის იყო. ნამდვილად ის იყო. მისი სატრფო!

ლორენაც თავდავინყებით მიანყდა აივანს და წინ ხელგანვდილი მთვარისკენ გაფრინდა...

ვილაც-ვილაცებს კი ეგონათ, რომ ლორენა აივნიდან გადახტა... თავებს სინანულით იქნევდნენ აქეთ-იქით და ამბობდნენ: „ნნ, ნნ, ნნ... სანყალი...“

კვირა

რატი ავალობაძე

სინამდვილე

თითქოს ყველაფერი მითი არი. თითქოს ყველაფერი ზღაპარია. ადამიანები მიდიან და მერე ყველაფერი სხვა ფერია.

იყო და არ არი დედაჩემი. მორჩა ბავშვობა და მიილია. გაქრა სიყვარული მე და შენი - სიცარიელეა.

უნდა იშოვნოო სამსახური! ცოლი მოიყვანო შესაფერი. უნდა დაგემგვანოთ ყველას გასახარად. მქონდეს ხელფასი და მყავდეს მეზობელი.

სადაც გავიხედე - ყველგან სიკვდილია და მეც ცარიელი თვალები ვარ. ამდენი არასოდეს მიტირია - სიკვდილს ვყვარებივარ.

ცოცხლები რალაცას ჯახირობენ. მკვდრები სიზმრებიდან მეღანდებან. არ არის ეს ჩემი ახირება - უბრალოდ სინამდვილე მენატრება.

ქართველებს...

ქართველებს უყვართ სიარული პანაშვიდებზე და არ ამბობენ წამოსვლისას: „აბა მშვიდობით!“

სადარბაზოსთან საათობით დგანან ისინი და გულმოდგინედ ერთმანეთის ამბებს ისმენენ.

კაცები ქალებს წინ უშვებენ მიხაკებიანს, სახლში წინასწარ სარკის წინ რომ იხატებიან

და მორიდებით წრეს ურტყამენ თავდახრილები კიბეზე ასვლით და სიმსუქნით გადაღლილები

ან განსვენებულს, რომლის სახის მდგომარეობის გადმოცემასაც მიიჩნევენ მოვალეობად.

გაშავებულა! რა მოსვლია? დედა, სანყალი. ამას ქელებში თუ იტყვიან - ღმერთო აცხოხენ.

მეზობლის ქალებს გოგონები ადგილს უთმობენ და მიცვალებულს რიგ-რიგობით ჭირისუფლობენ.

სამძიმარზე კი ამოსულნი, თვალის ცეცებით ჭირისუფლებში ვინმე ნაცნობ სახეს ეძებენ.

წამსვლელს და მომსვლელს, უშეცდომოდ, თითქმის უკლებლივ, ერთმანეთში რომ აღრიცხავენ ჭირისუფლები -

ერთად შეყრიან ავტობუსში, ერთად დასვამენ ჭირის სუფრაზე, შესანდობარს მრავლად ასმევენ.

ქართველებს უყვართ მკვდრების ქება გაუთავებლად, სასუფეველი, ნეტარება და უკვდავება

მათთვის იოლად ემეტებათ, ხოლო ცოცხლების შესახებ აზრის გამოთქმისას ძლიერ მორცხვობენ.

აქ არ არიან პატარები და ორსულები, მაგრამ ქელები გაგრძელება დაუსრულებლად.

ბოლოს ნელ-ნელა იშლებიან გამძღარები, უკან კაცები მიდიან და წინ კი ქალები.

ქართველებს უყვართ თეატრი და მუზიკები, საქართველოში კლასიკური ჯაზის დღეები.

უყვართ უილიამ შექსპირი და განსაკუთრებით ჰამლეტი, ლირი, რიჩარდი და დასაბუთება:

რომ შეილოკის დადგმა არის არც თუ იოლი ისევე, როგორც „ქალი გველის“, „კავკასიურის“ ...

რაიმე საგნის, მოვლენათა შორის მსგავსების უყვართ აღნიშვნა ორაზროვნად და შეფასება.

უყვართ როდესაც შეამჩნევენ ახალ შენაძენს, პირველ დღეს მისვლა თხუთმეტდიან გამოფენაზე.

სუფრას, რომელიც არც სავსეა, არც უსტუმროა, უყვარს ბაშმეტი ყანჩელი და რობერტ სტურუა.

საზღვარგარეთში ერთმანეთის გასტუმრება და ქართველებს უყვართ უფრო მეტად გასტროლებიდან

დაბრუნება და მერე სადმე სტუმრად ვნებიან ხმით, როცა თავის „აი რაღაც“ ამბებს ყვებიან.

უყვართ ცნობილი რეჟისორის გვარის ხსენება: ჯორჯო სტრელერის, პიტერ ბრუკის, ხშირად ჩვენება

მარკესის ცოდნის უფრო სწორად იმ მარტოობის ასი წელი რომ გრძელდებოდა. გამოყენება

მეტყველებისას - ყველა სიტყვის, რაც კი ოდესმე გაუგონიათ, ნაუკითხავთ, ანდა მოესმათ.

ქართველებს უყვართ ადგილების ამოჩემება; წყნეთის, კიკეთის, ნავკისის და იქ დასვენება,

სანამ ივლისი არ ჩაივლის, არ დასრულდება, ქართველებს უყვართ ერთმანეთის ..... ყურება.

და მერე, როცა სანატრელი მოვა სეზონი ზღვის და წყნეთიდან აცილებენ ზღვაზე მეზობელს -

როგორც კინოში ქართველები ერთმანეთს თხოვენ - იქნებ ოთახი დაუკავონ ზღვაზე და ყოველ

შემთხვევისათვის მოლოდინით გადალილები ტანისამოსით და ნივთებით ჩანთებს ტენიან

და რადგან სივრცით მცირედია ეს ადგილები - ზღვის კურორტებზე ქართველები ვერ ეტევიან.

მაინც მიდიან და არ ცვლიან გეგმებს თავიანთს, ზამთარს გუდაურს უთმობენ და ზაფხულს კვარიათს.

შუალედებში გატარებულ დროს იხსენებენ, ვიდრე თავიდან კვლავ ჯგუფ-ჯგუფად დაისვენებენ.

დასრულდა ლამის სიზმარივით ესე წერილი, რომელსაც არ აქვს ეპილოგი და არც პროლოგი - ქართველებს უყვართ, როგორც განძი აღმოჩენილი მთელს მსოფლიოში სამიოდე ქართველოლოგი.

ზაფხულის არდადეგები

ფეხის წვერებზე იწოდა და სარეცხს ფენდა ქალი.

.....
ორდროშობანას თამაშობენ ბავშვები ეზოში.
- გადადით ჩრდილში! ნოდარიკო, ამოდი მალე!
აივნებიდან ისმის დედების ხმები.
აუ, დეე, გთხოვ - ნუ მთხოვ!
აუ არ მინდა, გეხვეწები სახლში!სახლში, რომელშიც ბავშვებს ეგულებათ ხენდრო, ალუჩა და ალუბალი და კიდევ ნაყინი.
თბილისის ყველა ფანჯარაში ჩანს ტელეანძა და ჩუნიკულმორი.
ზაფხულის არდადეგებია -
მუხლების და იდაყვების გადაყვლეფის დრო.
ანა კალანდაძის პოეზიას გავს ამინდი გარეთ.

გალაკტიონს

ვერ ვისწავლე ლექსის წერა. მერე რა. ვწერ და ვამბობ ვერ ვისწავლე მე ვერა-ფრით ლექსების - ფრთით ლექსების ფერება. მერე რა და ერთმანეთში მერევა მე სიტყვები - სულ სხვა და სხვა ფერებად, რომ ჩნდებიან და ქრებიან ვნებიან, როცა ლამით სიზმრებს მეუბნებიან. ისევ გავლა მე იგივე მინდა გზის - სიტყვა-სიტყვით ტროპების და სინტაქსის. მეტაფორის. ჰიპერბოლის. ბნკარების უთქმელის და ხელით მიუკარების. გალაკტიონ! სონეტით და ტანკებით დანგრეულით და ხელახლა ნაგებით, მოვრჩი წერას - არც მეტი არც ნაკლები თითქოს ნემსის ყუნწში გაძვრა აქლემი.

დათო ჩიხლაძე

ყინულის მოედანი

თამრიკა ხვთისიაშვილს

ეს მოქმედება ხდება ნიუ იორკში, უმაღლესი სტრესების და სიგიჟის კოლექციის ქალაქში, სადაც დაფრინავენ მომაკვდინებელი კოლოები და ადამიანები ხტებიან ხიდებიდან.

ჯაია!

მთელი დიდება!

დღეს შრიმატი რადჰიკას დღეა. ეს მოქმედება კი ხდება ერთი კვირით ადრე. აი, ასე:

გამოვდივარ მეტროდან და ვხედავ თვითმფრინავს ცაში, რომელიც ცოტა ხანში მესვრის ბომბს. ბომბი ვარსკვლავს (ცის მნათობს) ჰგავს და ნელა ეშვება. მე გავრბივარ, თავი უკან მაქვს გადავარდნილი.

ჯაია!

მთელი დიდება!

ვიღებ შხაპს და ვხედავ პატარა სარკმელში უზარმაზარ წითლად ანთებულ დირიჟაბლს. არასდროს ყოფილა ასე ახლოს! ხომ არ არის ეს პარანოია?

კიდევ ერთხელ ვრწმუნდები, რომ წერა აღარ შემძლია.

ამიტომ სჯობს ისევ სიზმრების აღწერას მივმართო, დანარჩენი კი მერე.

კებით აეროპორტისკენ დილით. იწყება წვიმა.

მუყაოს ჭიქებს ძლივს ვიკავებთ, რომ ყავა არ გადაგვესხას. როგორ ჰგავს სამეგრელოს ეს ნისლიანი ხეები, სველი ფოთლები.

ჰგავს ხომ?

კი, ძალიან.

ო, რა საშინელ ქვეყანაში დავიბადე.

როდის?

გაზაფხულზე.

(აპრილი დიმილში).

კარგი, დაგიცდი. ისევ ისეთი ხარ. არ შევიცვალე? არ ვიცი.

(ჩილემა ხორხემ მასესხა 10 დოლარი. შენი სამშობლო მართლა ასეთი საშინელია?)

ფანჯრიდან ვხედავ თვითმფრინავს, რომელიც ცაში გაფრინდა.

აქ კი, ქალაქის შუაგულში არის პარკი, პარკში – ყინულის მოედანი. ფოტო შავ/თეთრია, და მოციგურავე ადამიანები პატარა კონტურებად დარჩენილან.

14 აგვისტო, 2001

III სონეტი

მანანა ბოსტოლანაშვილს

როგორც ნახატი, მოუთმენელი ყველა ფერებით, ირეკლავს სხივებს მოულოდნელი კუთხეებიდან, და ყოველ დილით რომ გიხარია დღის გათენება და კიდევ რაღაც იდუმალთან გამოთხოვება,

ისე შემოდის, მოულოდნელად, შენთან შეხვედრა, შემოაქვს ბორდო ხელოვნური, ტყეები ნუშის, მწვანე მდელოებს აქ არ სჭირდებათ ქართან შეხება, აქ თვითონ იცვლის სივრცეს და ადგილს წვიმაც პირქუში

(თითქოს ვიღაც ყვავილებს რგავდეს

ადამიანთა უკიდევანო დასახლებაში, რომ ეს ცხოვრება ერთხელ მაინც რაღაცას ჰგავდეს) ვინც ამ ყვავილებს, თოვლს და სიზმრებს ცის იქეთ მიჰგვრის...

1998

გაბრძელება E16 ბჰირაზა

ფოტოლავის პასიანსი

თეიმურ ჩხეიძე

რადგან შენ მოხუცი ხარ,
და რადგან მარტო ხარ;
რადგან სნეულიც ხარ და აღარაფერი შეგიძლია,
და უკვე არაფრად აღარა ხარ ჩასაგდები,
სამყარომ შეწყვიტა შენთან ჭიდილი,
შეწყვიტა და ნებაზე მიგიშვა.

როცა გინდა, დაიძინე,
როცა გინდა, გამოიღვიძე;
როცა გინდა, ისაუბრე და როცა გინდა,
გადი გარეთ, გაფრატუნდი,
და შემოდგომის დღეს დაენახვე.

დაენახვე და დაინახე, თვალი მოავლე
კარმიდამოს - სახლსა და ეზოს,
რადგან სხვაგან აღარაფერი გესაქმება,
და უკვე ეზოს ღობითაა შემოსაზღვრული
შენი ყოფა,
და იქამდეა ახლა შენი თვალსაწიერი.

თბილი დღეა. მზიანი დღეა და შეიძლება
ჩამოჯდომა ცოტა ხნით - გარეთ.
შეიძლება და ჩამოჯექი. აგერ, სკამი.
ეზოს სკამი და ეზოს მაგიდა.
მაგიდაზე კი უკვე ფოთლები,
ჰო, მაგიდაზეც ფოთლებია მიმოფანტული.

ორ-სამ დღეში მოგაკითხავენ.
მოგაკითხავენ და მოგიკითხავენ.
დაგიტოვებენ საჭიროს და აუცილებელს,
თვითონ კი წაუვლენ, აქ დიდხანს ვერ გაჩერდებიან;
ორ-სამ დღეში, რადგან უკვე ორი კვირაა,
რაც წავიდნენ.
ეს დრო კი ის შუაღამია,
რომლის ბოლოს ვილაცა მოდის.

.....
ზიხარ, მაგრამ რითი გავერთოთ?
გული რაზე გადავყვართ?...
კარტი პიჯაკის ჯიბეში გაქვს? - ჰოდა, გვეშველა.
ამოიღე, ამოაჩინე...
ხელჯოხი სკამზე მივყუდოთ.
ახლა ხელი გადაუსვი დაფოთლილ მაგიდას:
დამჭენარი ხელი - დამჭენარი ფოთლები.
გადახვეტე, გადააბნე.
აურიე კარტი და დაინყე;
დაინყე ის თამაში, რომელიც
თითქმის ყოველთვის ერთი და იგივე
შედეგით - უაზროდ მთავრდება.

... შევიდინი. ცხრიანი. ვალეტი;
ჯვრისა და გულის ათიანი,
ორიანი, ხუთიანი, აგურის ტუზი,
გულის მეფე... **ბანქო ცუდია.**
გააჩნია, რა შემთხვევაში -
ახლა ნამდვილად არ არის ცუდი.
მერე რა, რომ არ გამოვიდა?
კიდევ ვცადოთ. აგურიოთ კარტი და ავჭრათ;
თვითონვე ავჭრათ და ისევ დავინყოთ.

... გულის ტუზი, ჯვრის ვალეტი. ჯვრის სამიანი.
ხუთიანი. დამა. რვიანი...
აბა, თუ ვინმე შემოვიდეს.
ყვავის ცხრიანი. აგურის დამა. ექვსიანი.
აგური. ყვავი. თითქოს კარგად იკრიფება:
ესეც. ესეც. ესეც... და ისევ გაჩერდა,
მერე კი გაინწლა -
რა უნდოდა აქ გულის სამიანს?..
ექვსიანი, ჯვრის ტუზი... ჰმ, ფოთოლი.
არა, ფოთოლი არ გამოდგება!..

აკრიფე კარტი. აურიე და კიდევ სცადე.
განაგრძე თამაში.
მოსაგები არაფერია;
წასაგებიც არაფერია.
ის სხვაა და სხვაგანაა - მართლა აზარტული,
ბრიჯი თუ პოკერი და რა აღარ?
ვინ აღარ და როდის აღარ?!..
ბანქო მასაც კი ჰყვარებია -
ერის მამად და წმინდანად შერაცხილს;
თურმე ღამეებიც უთენებია,

არა მარტო სანერ მაგიდასთან,
სათამაშო მაგიდასთანაც.
და, კაცმა რომ თქვას, რატომაც არა!..

განაგრძე თამაში.
გააგრძელე კარტების მწკრივი:
ჯვრის ოთხიანი, ყვავის ტუზი, ყვავის რვიანი...
მოუხვიე და გამოამწკრივე:
გულის მეფე, ჯვრის ცხრიანი, ყვავის ვალეტი.
ასე ერთად სად შეიყარნენ? -
დამა, დამა და ისევ დამა!..
გუშინ ქალები ბრუნდებოდნენ სამძიმარიდან.
ჰო, ვილაც - მეზობელ სოფელში.
ისევ ფოთოლი... **ყველანი ვცვივით.**

განაგრძე თამაში.
თამაში, თუ ფარული ჭიდილი?
კი, მაგრამ ვისთან?..
გულის ექვსიანი, აგურის სამიანი, ტუზი.
და აი, მეოთხე დამაც -
რა უადგილოდ იჩინა თავი? -
ამის მერე რაღა გამოვა...
ჰმ, მოხუცი გრაფინია
და სამი კარტის საიდუმლო.
სჯობს აგურიოთ და სხვა დავინყოთ.
მზე გადაიხარა.

განაგრძე თამაში.
თამაში ვისთან? საკუთარ თავთან?
თუმცა... ეს იქნებ საკუთარ თავთან
თამაშიც არ არის?
ასეა თუ ისე, განაგრძე თამაში.
გააგრძელე კარტების მწკრივი,
მოუხვიე და გამოამწკრივე;
ერთმანეთზეც გადააღაგე -
შეამოკლე... და ისევ ფოთოლი! -
ამჯერად ყვავის მეფეს დასცემია.
უკაცრავად... გულის ტუზი, ჯვრის ათიანი;
ორიანი. ვალეტი. ტუზი...
შენი ჩრდილი უკვე სწვდება
მაგიდის კიდეს.

ერთხელაც ვცადოთ
და ამით მოვათავოთ.
... აგური, ყვავი და ისევ აგური;
ხუთიანი. ვალეტი. დამა;
ეს - აქ. ეს - აქ. ესეც - აქ;
ყვავის ტუზი, ჯვრის სამიანი...
ის ფილმი გახსოვს? -
კომედია, დრამატულად რომ მთავრდებოდა,
სულ ერთი კარტის, ერთი სვლის გამო...
ხომ მართლაც ასეა? -
თუ სისუსტეს გამოიჩინე,
და თუ სხვას ვერ გაიმეტებ,
შენ გაგიმეტებენ.

... ჯვრის ორიანი, აგურის მეფე, გულის ცხრიანი.
თან გადავანყოთ: ესეც, ესეც, ესეც...
ის კი არ მახსოვს,
ლეგენდაა თუ ანეკდოტია
(ცხოვრება ხომ ან ლეგენდაა,
ან ანეკდოტია),
ჰო, აღარ მახსოვს,
ვინ იყო ის, ცნობილი და ისტორიული -
მთელი ცხოვრება შლიდაო პასიანსს;
ბოლოს და ბოლოს,
როგორც იქნა, გააკეთაო.
მეორე დღეს კი, არც მეტი და არც ნაკლები,
თურმე სიცოცხლეს გამოასალმეს!..

.....
ასე რომ, შენ
გული ნუ დაგწყდება,
თუ ამჯერადაც არ გამოვიდა
პასიანსი - კარტი და კარტი
წამოკრიფე და აალაგე. დღეისთვის კმარა.
აგერ, ხელჯოხი. წამოდექი, წამოიმართე...

მაგიდაზე ისევ დაცა ყვითელი ფოთოლი,
მაგრამ ეს უკვე სხვა თამაშია -
სხვა შინაარსის და სხვაგვარი წესებით;
თამაში, უხილავი ხელით რომ თამაშდება;
და, ვინ იცის, მერამდენედ... მაგრამ კმარა -
სახლში შესვლის დროა.
ჰო, დროა!..

E15 გვერდიდან

ცხოვრებაში? ნიგნის ფურცლებზე მას ეძლევა შესაძლებლობა დაგვარწმუნოს, რომ მისი ურვა და ყოველი მარცხით გამოწვეული მწუხარება რეალურია, მაგრამ ვერასგზით ვერ გვაიძულებს ვუთანაგრძნოთ, ის კი არაა, შეცოდებითაც ვერ ვიცოდებით: ის მხოლოდ ეგოცენტრული ბოროტების განსხვავებაა, სასტიკი, უხეირო არსება, რომელიც, მიუხედავად თავისი პრეტენზიისა მარადიულობაზე, ისევე განძარცული ყოველგვარი აზრისა თუ ღირსებისგან, როგორც რომელიმე აბსურდული სამყაროს ნებისმიერი პერსონაჟი. ერთადერთი რამ, რაც მას ხარკად აწევს მხრებზე, შიშია, მაგრამ ისეთი, როგორსაც ინვესტორსა-ქუხილი, სიმსივნე, ანდა სიგიჟე, შიში იმისა, რომ ერთ დღესაც გაცამტვერდება დემონური კერპი.

ეს ნიგნი არის მწვავე პოლემიკა, მხილება, განსჯა... იმ საზოგადოების განქიქება, რომელიც შეინყნარებს ანდა მოითმენს ასეთ ბოროტებას. გარსია მარკეის გვაცნობს ამ ურჩხულს და რომანის ბოლოს მისი უკეთურობის მიზეზსაც გვიმხელს: მას სიყვარულის არანაირი უნარი არ გააჩნია.

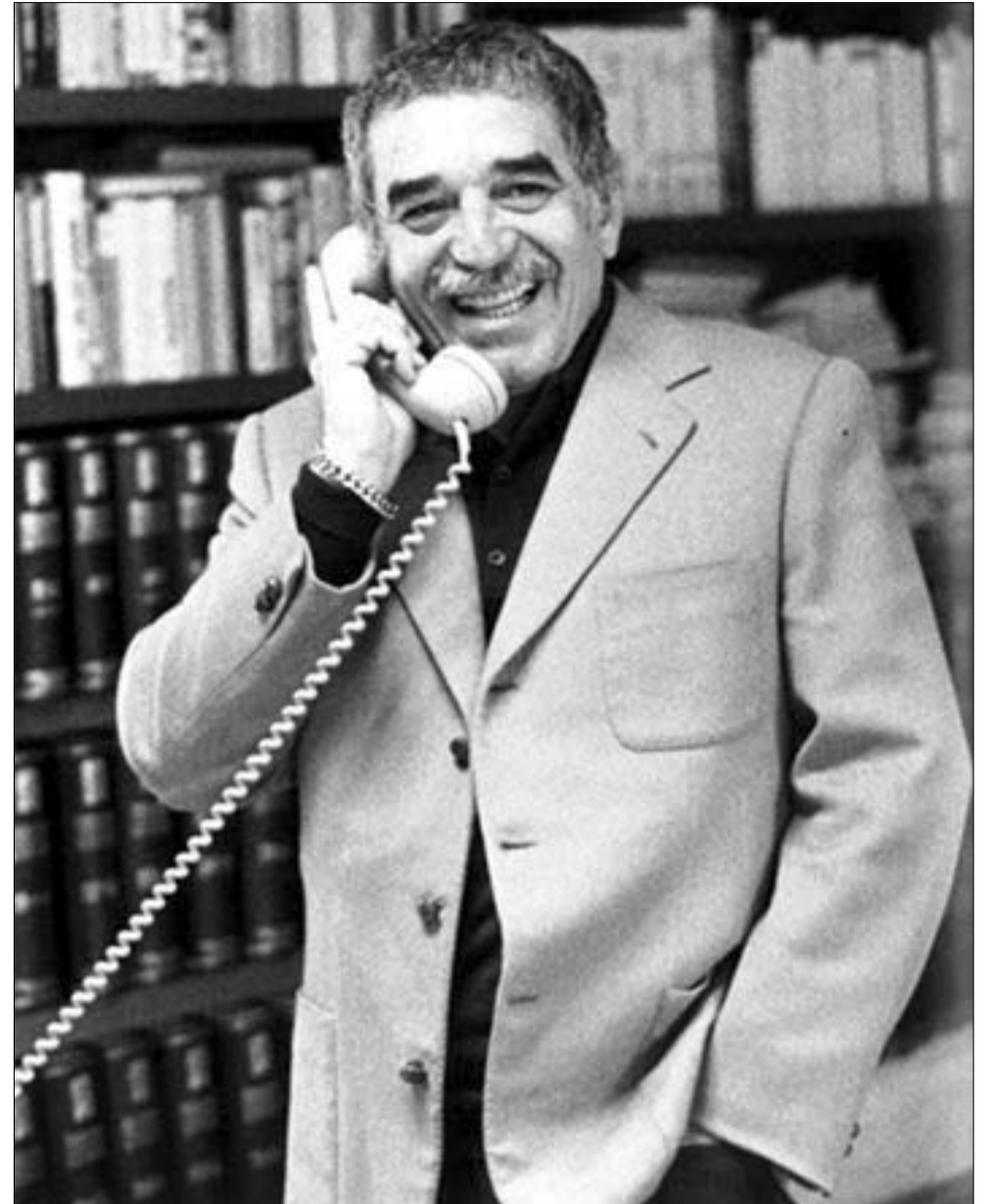
„იგი ცდილობდა ხორციელი სიყვარული ძალაუფლების სიყვარულით შეეცვალა, ძალაუფლების დემონს შესწირა ყველაფერი. თავისი ნებით იქცა მის მსხვერპლად, მთელი ცხოვრება ამ საზარელი სამსხვერპლოს ნელ ცეცხლზე იბრანებოდა. იგი სიცრუითა და დანაშაულით საზრდოობდა, სისასტიკესა და მანკიერებას ემონებოდა... და მხოლოდ იმიტომ დათრგუნა საკუთარ თავში უსაზღვრო სიხარბე და თანდაყოლილი შიში, რომ ქვეყნის აღსასრულამდე მუჭში ჰქონოდა მომწყვდეული შუშის ბურთულა (მის მიერ ერის სიმბოლოდ მიჩნეული) და არ ესმოდა, რომ ძალაუფლების სიყვარული მხოლოდ ძალაუფლების სიყვარულს ბადებს, რომ მისით გაძლომა არა მარტო ჩვენი მიწიერი ყოფის დასალიერამდე, არამედ მთელი ქვეყნიერების აღსასრულამდეც შეუძლებელია... ჩემო გენერალო!“ მაგრამ ურჩხულის ბუნებას მხოლოდ ერთი მიზეზით ისევე ვერ ავხსნით, როგორც ცივილიზაციის არსს - მხოლოდ ბოროტის გამოგონების ფაქტით. მიზეზი მოუხელთებელია, ერთი ფრაზით შეუძლებელია მისი განსაზღვრა - ასეთი ბრწყინვალე მწერლისთვისაც კი. გენერალი თავს უფლებას აძლევს

„უყვარდეს“ მხოლოდ ორი ადამიანი, კერპად ქცეული დედა და თავისი ჯანმანგარი ცოლი. მაგრამ ისინი ისევე უყვარს და ზუსტად ისევე ელოლიავენ, როგორც საკუთარ მტკივან თიაქარს: მათაც მხოლოდ თავისი თავის განვრცობად თუ გაგრძელებად აღიქვამს. ასეთი არსება მუდამ მზად არის განადგუროს ყველაფერი, რაც მას ცხოვრებაში არ წაადგება და რაც არაა ხელსაყრელი მისი „ეგოსთვის“. განა სიყვარულს რაიმე ესაქმება სისხლით გაჟღენთილ მიზანთრობიასთან?

სიყვარულის უუნარობა გენერლის ცხოვრების ისეთივე განუყოფელი ნაწილია, როგორც მისი თიაქრის სტვენა, ანდა მისი უცნობი მამის თესლი, ან სულაც მის მიერვე გაკეთებული აღმოჩენა, რომ სიცრუე ეჭვზე უფრო ხელსაყრელია. შესანიშნავი რომანისტი ამ ფაქტებს იმ მიზნით კი არ გვანვდის, რაიმეს გაგება რომ გაგვიადვილოს, არამედ - რომ წარმოგვიჩინოს იმ აულაგმავი დემონის სახე, ლათინურ ამერიკას რომ დაუფლებია.

1976 წლის 31 ოქტომბერი

ინგლისურიდან თარგმნა ასმათ ლეკიაშვილმა

პოეზია

E8 გვერდიდან

წერილი

მალე ზამთარი მოვა და გააღებს თოვლი კარს, თუ წერილი ჩამოვა, ზედ სახელით - თამრიკა, მე მივხვდები - გახსოვარ, ჩემზე რაღაც იფიქრე, რომ გული არ დაიმსხვრა და რომ ზამთრის მსახვრალი ცივი ქარის დაქროლვა შენს წერილს ვერ ამინებს გამოგზავნილს ჩემდამი, ამერიკის ნიშნებით, ოკეანის სევდებით... კარგო, ულამაზესო, მომიყევი როგორ ხარ, თუ ზაფხულის თბილი მზე გულში ისევ მარხია, ან მანდ როგორ მოძრაობს პოეზია ტალღებად, ისევ თუ გესიზმრება თბილისი და ქოლგები? ან რომ შენს გულს 17 გაზაფხულის დღეობა ისევ ისე იმეტებს გზებისთვის და დაღლისთვის... როცა ზამთარი მოვა, შემოაღებს თოვლი კარს, თუ წერილი ჩამოვა, ზედ სახელით - თამრიკა, მე მივხვდები - გახსოვარ, ჩემზე რაღაც იფიქრე, როცა მთვარის სხივებზე სრიალებდნენ ფიფქები.

1993...

შენ რომ იცოდე

ელენა გლუზმანს

როგორ შევეცდე ეს აგისხნა, როგორ თენდება, ეს ბედნიერი, ნაზი, მშვიდი, წყნარი

დღეები, როგორ უფასურდება საჭმლის გემო და როგორ თეთრდება განთიადები და ფოთლები სადმე; როგორ მეძახიან სახელად დევიდს, და მოძრაობს მათი ბაგე სანამ ცოცხლობენ. როგორ შევეცდე გითხრა ეს ყველაფერი, რომელი ხომალდებით გვიმგზავრია და რა მიმართულებით, ან რა რუქები დაგვსიზმრებია ყველაზე ძვირფას ღამეებში, თუ როგორ ბრუნდება ზოგი სიზმარი, მათი აღწერა არ მოხდება, ანდა დღები წარსულის მათ-მსგავსი, (ეხლა კი აღარ ბრუნდებიან), როგორ მოხუცდნენ ქალები ზოგნი, ზოგი კაცი კი უფრო მოხუცდა,

და კიდევ, რა ლამაზია ცხოვრება დილით თურმე და რამდენი დანაკარგი აქვს მას საღამოს, მითუმეტეს ღამით, როცა მორჩილად ვუბრუნდებით ჩვენს უღმერთობას, ჩვენს გარემოს,

და ვილაც უკვე ფიქრობს, როგორ შეავსოს შენი ადგილი თავისთავში, რადგან ასე დიდია სამყაროს სევდა თურმე შენთვის ღმერთო, როგორ მომწონხარ ღმერთო, შენ რომ იცოდე.

5 ოქტომბერი, 2001

დაკარგული ლექსი

გაქრი, ძვირფასო, ზღვის წყალი, მავნიცებს, სამაელ, რომ გავჩნდი მეც ამქვეყნად, რომ ვეძებდი ჩემს შეყვარებულს მთელი ცხოვრება როდესაც ზაფხულის მოხეტიალე შიკრიკები აავსებდნენ ჰაერს და სივრცეს, როცა გეძებდი ყველა სახლში, ქალაქების, წარსულის ტყეებით, ზღვებით, თევზებით, დევნით, ცხოვრებით. გაქრი, ძვირფასო.

1998-2001